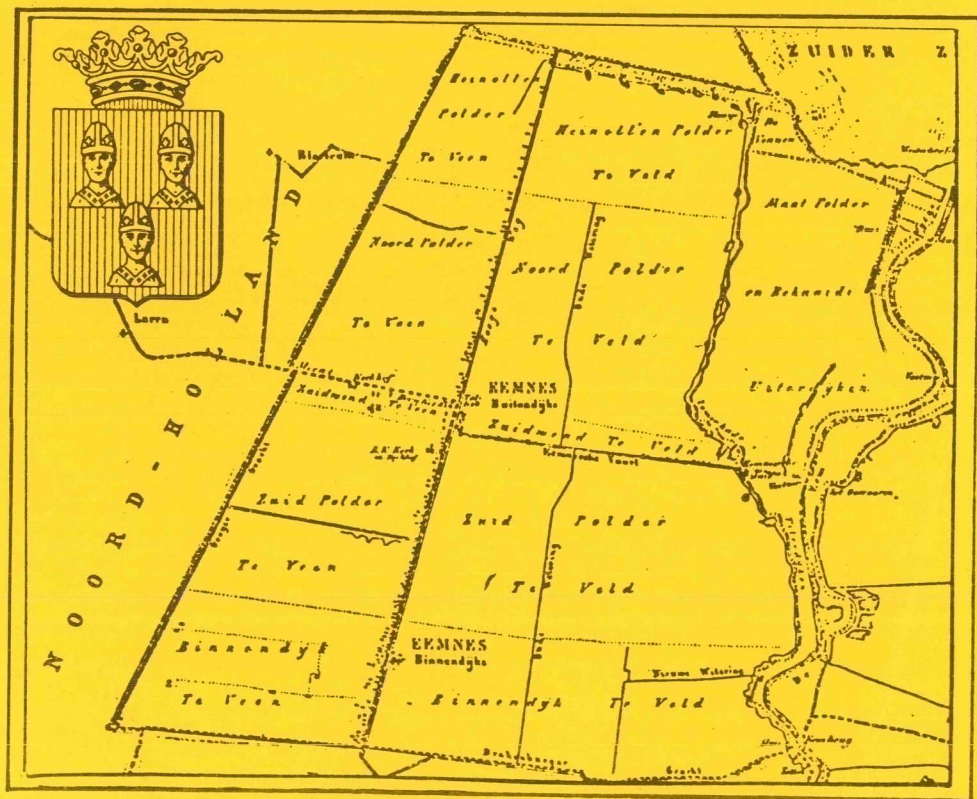
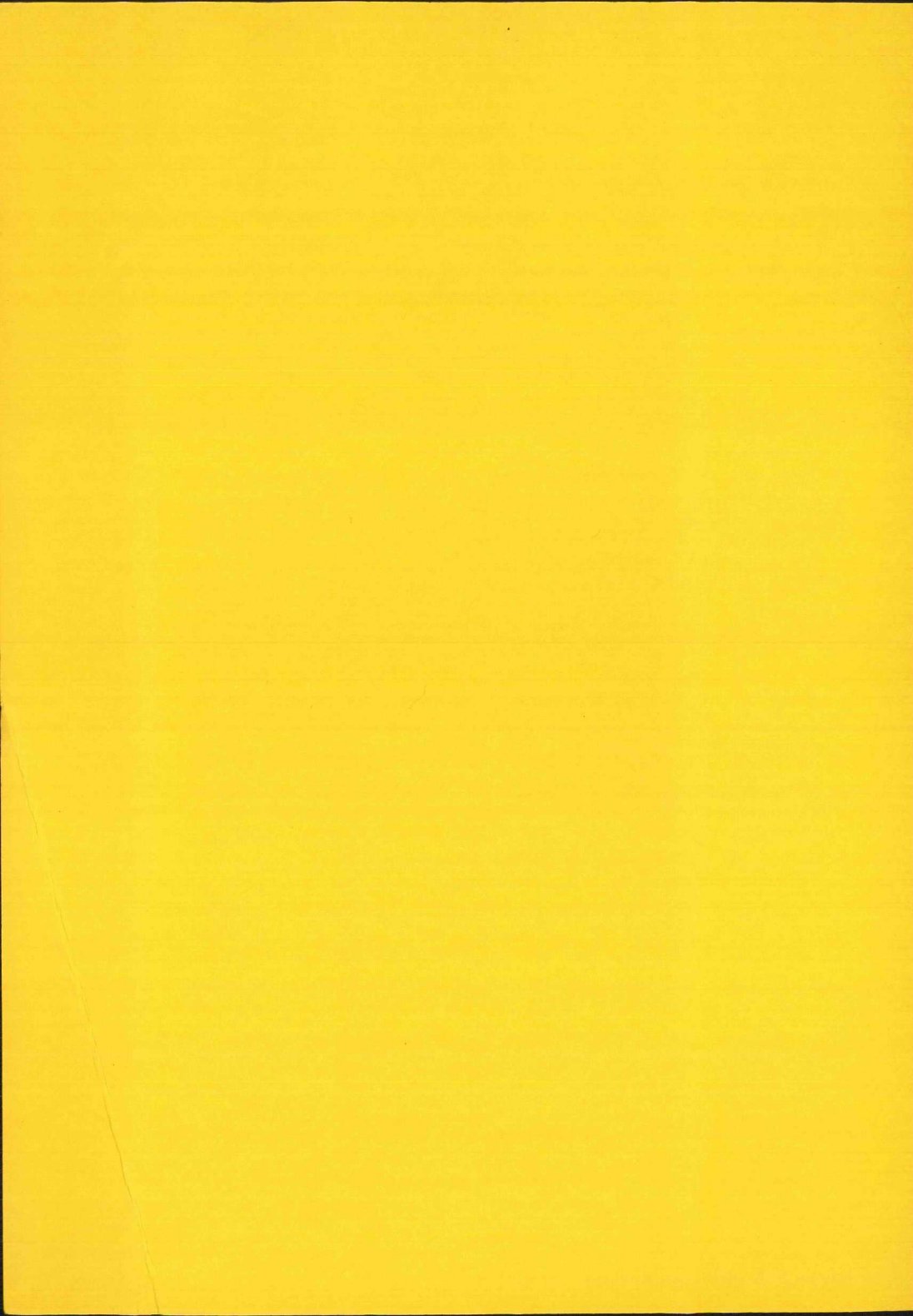

1990-3

Historische Kring Eemnes

oktober 1990, jaargang 12 nr 3

verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

voorzitter	J.de Roos-Post	Torenzicht 38
Vice-voorzitter:	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	R. Schreuder	Ploeglaan 60
Penningmeester:	F. Mol	Roerdomp 27
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R. Ruizendaal	Laarderweg 31
	W. v. IJken	Everserf 20

kontributie H.K.E. 15,-- per jaar
Voor leden buiten Eemnes 2,50
porti bijbetalen
Amro-bank Eemnes nr. 45.89.86.577
Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje 5,--

Ledenadm en adres-

wijzigingen: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39,
tel. 14689

Redactie:

B. van Raaij tel. 86594
H.H.M. van Roij tel. 12531

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen
is slechts toegestaan na toestemming van de redac-
tie

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis
van- en de belangstelling voor de geschiedenis in
algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met
aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud:

Van de redactie	110
Eemnesser Klopjes	111
Lied van Mevrouw A. van Ruitenbeek-	
Van Valkengoed	114
Oproep	
Foto's van de Meentweg gezocht	115
Nieuwe Hooiberg in Eemnes?	115
Uit een Hilversumse Dorpskroniek	118
Schenkingen aan Historische Kring	
Eemnes van onderduiker Eddy Kryskow	120
Pastoor Scheerder en de Oud-Katholieken	122
Werkgroepen	125
In onze serie: Oude Eemnesser Winkeltjes	125
Het geslacht Fecken	131
Genealogie Familie Suijk/Suik	164
Schenkingen H.K.E.	165
Wie doet er mee? Wie weet er van?	165
T.V.E. (Tussen Vecht en Eem) activiteiten	168

Van de redactie:

De copy voor het vierde H.K.E.- boekje willen wij graag ontvangen voor 1 november 1990.

Eemnesser Klopjes

Wie bovenstaande titel leest en zich verwonderd afvraagt, of het om een bepaald soort koekjes of om een wonderlijk gerecht gaat, zij het vergeven. Men moet even teruggaan in de tijd- en wel naar de 17e eeuw- om te weten, wat "klopjes" zijn.

In mijn boekje "De Kerk in 't midden" komen deze klopjes twee keer ter sprake. De eerste passage geeft al een simpel antwoord op de vraag wie of wat klopjes zijn. Er staat: "Toen hij (Tijmen de Saayer) in 1642 Pastoor van Hilversum werd, volgde Florentius van Vianen hem op. Deze laatste werd hier zelfs eens door de Eemnesser Schout ten huize van twee "klopjes" (vrouwen die in het geheim de Katholieken waarschuwden dat er een misviering was en die de kinderen Katechismussen gaven) aangehouden en herkend als Priester. Hij kreeg een boete te betalen."

Een tweede passage, waarin zij voor komen luidt: "In het doopboek zien we tussen 1676 en 1689 vele keren een aantal vrouwen als meter (doopgetuige) vermeld met de toevoeging "filia spiritualis" of "filia devota" (geestelijke dochter). We vinden de namen van Marietje (Jannetje- in mijn boekje abusievelijke vergeten!-) en Neeltje Jans, Neeltje Willems, Teuntje Geurden en Grietje Barten. Kunnen we deze vrouwen in verband brengen met de overlevering, die een pand in de Kerkstraat ("Het Hoge Huis", no. 3) als "Het Klooster" betitelt? Was dit een huis voor begijntjes?" Nog weten we daar niet met zekerheid een antwoord op te geven, maar het is best mogelijk dat dit huis bewoond werd door "klopjes".

Wat waren die "klopjes" eigenlijk? "Klopjes" zijn lange tijd geplaatst in de geheimzinnige sfeer van "aankloppen" aan de deur als er in de "schuilkerkperiode" van de katholieke kerk een priester langs kwam om de mis op te dragen. Dit is echter een onjuist beeld. Toen in de jaren, dat het verboden was de katholieke godsdienst in het openbaar te belijden, iemand in het klooster wilde treden, bestonden er slechts enkele mogelijkheden. Zo iemand moest naar het buitenland (uitgezonderd enkel enclaves in Bra-

"Het Hoge Huis" in de Kerkstraat

bant en Limburg) of kon gaan leven in een aangepaste vorm (begijn of klopje, of zelfs klopbroeder). Men streefde dan te leven binnen de kloosterlijke regels van gehoorzaamheid, ongehuwde staat en armoede, maar legde geen geloften af.

Veel "klopjes" hielden zich dan bezig met kerkelijke zaken. Zij gaven godsdienstondericht aan de jeugd, deden kosterswerk of waren huishoudelijke hulp van een priester. Maar ook ander werk ten behoeve van de gemeenschap werd gedaan, o.a. het verzorgen van zieken en het afleggen van doden. Ook hielden zij zich bezig met het vervaardigen van liturgische gewaden en gebruiksvoorwerpen, het bakken van hosties en de verzorging van de koorzang tijdens diensten.

Maar ook werd er door hen onderwijs gegeven; niet

voor niets staat er in artikel 10 van het Synodaal boek uit 1652: "Dat alle gereformeerden ouderen wel worden vermaant hare kinderen in geen paapse scholen of bij kloppen te besteden om iets werts te leeren."

Dat alleen dit artikel in een van de notulenboeken van de Kerkeraad van de Hervormde gemeente van Eemnes-Buiten is overgeschreven, zal niet voor niets zijn geweest en doet ons vermoeden, dat ook in Eemnes "klopjes" school deden.

Veel weten we echter niet met zekerheid en kunnen we slechts gissen. Maar het verhaal over "Het Hoge Huis", dat door ouderen ook wel "het Klooster" werd genoemd, en waaronder een "ondergrondse gang" zou zijn en waarin zich vroeger nog een "biechtstoel" zou hebben bevonden, krijgt hiermee een klein beetje historische "ondergrond" ook al zal het "bewijs" wel nooit sluitend te leveren zijn!

Jan Out.

een "klopje"

Mevrouw A. van Ruitenbeek-Van Valkengoed
stuurde ons het volgende lied. Ze heeft het zelf
geschreven op de bekende melodie van "Het Dorp"
van Wim Sonneveld.

Laatst vond ik nog een ansichtkaart,
ik heb hem heel lang goed bewaard,
die foto van mijn dorp Eemnes.
Met Hooglands bakkerij erop,
gemeentehuis de vlag in top.
De Wakkerendijk en de Meentweg.
Dit dorp ik weet nog hoe het was!
De boerenkinderen in de klas.
Zr. Valentine en meester Morren.
De kunstmestzaak het postkantoor,
de watermolens het vaartspoor.
De polder met zijn karresporen.
En loop ik langs die oude dorpsstraat.
Zie ik die hoge dijk nog staan.
Ik was nog kind en kon niet weten,
dat dit nog ooit voorbij zou gaan.

Zeg ken je nog het dorp van toen,
de haven was nog geen plantsoen.
Als er ijs was ging je daar ook schaatsen.
Van Ijken voor met kolen en graan,
de boeren reden af en aan,
het paard stond voor de boerenwagen.
Café "Het Zwaantje" van weleer.
De zusters zijn er ook niet meer.
De weg naar Laren is doorsneden.
Het raadhuis is nu restaurant,
je trouwt nu in een wegwerppand.
De kerkstraat zal het overleven.
Maar langs de Eemenesser wegen,
zie ik een stuklje romantiek.
Iets wat historisch is gebleven,
de boerderijen zijn uniek!

melodie: "Het Dorp" Wim Sonneveld
tekst: Ada van Valkengoed.

Oproep Foto's van de Meentweg gezocht!

Het ligt in ons voornemen om in het begin van 1991 een diavoorstelling te organiseren waarbij we de geschiedenis van de Meentweg willen tonen. Daarvoor zoeken we nog oude foto's of tekeningen van woningen en boerderijen langs de Meentweg.

We roepen iedereen op, die ons materiaal kan leveren om contact op te nemen met

Henk van Hees,
Kerkstraat 15,
Eemnes
tel. 02153-89849

Nieuwe Hooiberg in Eemnes?

Bij een boerderij hoort een hooiberg was mijn eerste gedachte nadat de restauratie van de boerderij was voltooid.

Immers ook voorheen had voor de boerderij een hooiberg gestaan.

Na een eerste formele afwijzing van het gemeentebestuur is uiteindelijk via de raadsleden bereikt, dat na een wijziging van het nieuwe bestemmingsplan Wakerendijk, toestemming werd verleend voor het wederoprichten van een hooiberg.

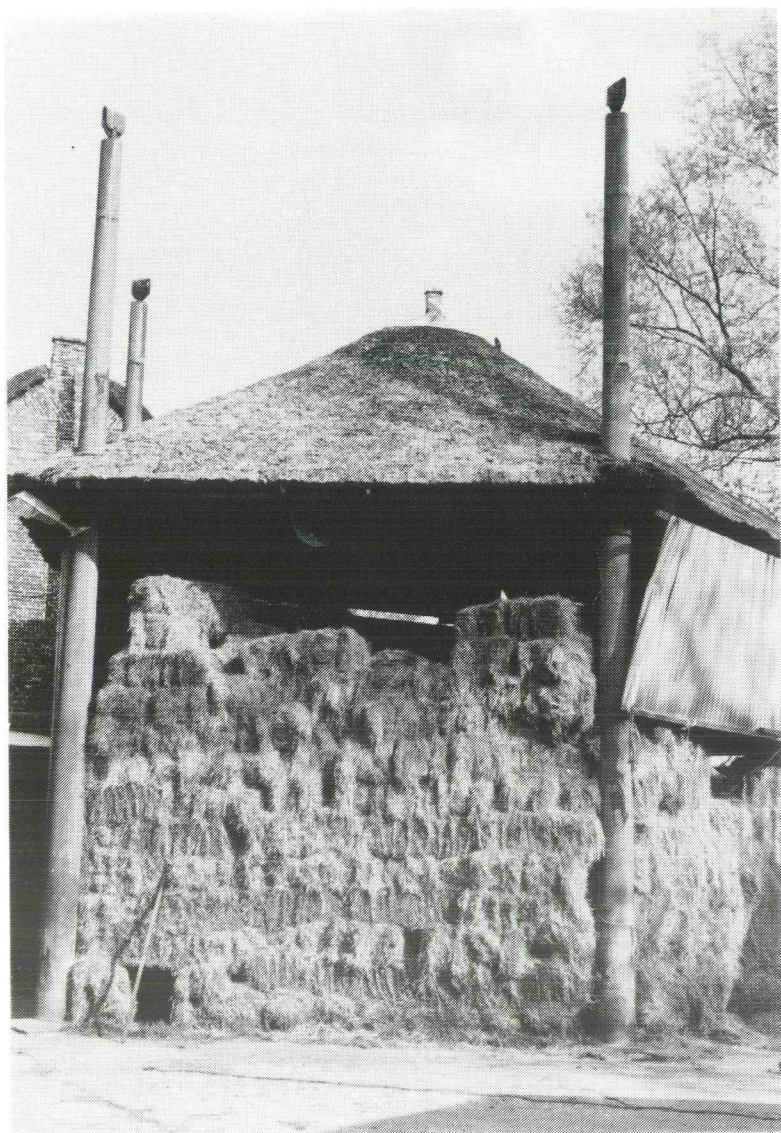
De hooiberg is afkomstig van boer Joop Blom van de Meentweg.

De hooiberg heeft daar, zover boer Blom weet, zijn hele leven gestaan en is altijd in gebruik geweest voor de opslag van hooi.

Een vijf-roeden berg met een rietgedekte kap.

De kapconstructie was nog redelijk, het riet was op. Alleen voor de palen en de lieren moest worden betaald.

In het najaar van 1989 hebben we met hulp van Tijmen Blom, de kap voorzichtig afgebroken en getranspor-

Hooiberg vóór de verplaatsing

teerd naar de Wakkerendijk. De roeden werden door Gebroeders Post omgezet.

De winter van 1989/90 is gebruikt voor het compleet maken van de houten kapconstructie en de reparatie aan de katrollen, om in het voorjaar van 1990 een

start te kunnen maken met de opbouw van de houten kapconstructie.

In augustus tenslotte heeft de rietdekker de hooiberg voorzien van een nieuwe rieten kap.

Geen nieuwe hooiberg erbij in Eemnes, maar wel een

De gerestaureerde hooiberg

oude wat overbodig geworden hooiberg weer opgeknapt en verplaatst, zodat het bestand aan hooibergen niet is terug gelopen.

Wat me tot slot van het hart moet is dat bij telling er in Eemnes aan de Wakkerendijk en aan de Meentweg slechts 8 hooibergen zijn met een rieten kap. Van deze 8 zijn er 4 verbouwd tot schuurberg en zelfs garage! Jammer.

Alle andere hooibergen/schuurbergen zijn in de loop der jaren voorzien van het bekende blik, dat soms goed wordt bijgehouden, doch meestal tot roest is geworden. Zou de Gemeente niet in overweging kunnen nemen daar waar in Eemnes hooibergen beeldbepalend zijn een klein stukje subsidie te willen verstrekken om dat blik tegen te gaan en af en toe weer eens een mooie rieten kap te zien verschijnen?

Volgens de rietdekker daat door de "luchtige" opstelling een rieten kap van een hooiberg, afgezien van natuurlijk wat klein onderhoud, minstens 50 jaar mee!

Frank Maas,
Wakkerendijk 90
Eemnes.

Uit een Hilversumse Dorpskroniek

In het boekje "Dorpskroniek van een Hilversumse oud-katholiek uit de 18e eeuw" (inleiding en editie: Martien Parmentier) staat enige keren iets over Eemnes. Deze kroniek, die bij gelegenheid van het eeuwfeest van de oud-katholieke Vituskerk aan het Melkpad te Hilversum in druk verscheen, werd door C. de Jager geschreven. Hij vertelt op een eenvoudige manier over vele gebeurtenissen in het dorp Hilversum, met daarbij een zwaar accent op de kerkelijke zaken. De voor Eemnes van belang zijnde passages zijn hieronder afgedrukt.

"1771 den 12 Januarie. Zijn tusschen hier en Eemnes onder woelsneeuw verkleumt en dood gebleven, een

moeder & dogter, deze zijn den 14 alhier gebragt en beschouwen, en vervolgens naar Eemnes gebragt om begraven te worren...

1772 Den 19 Februarie. Is tusschen hier en Eemnes dood gebleven Teunis Jansen Peet, van hier....

1775 Den 14 October*. Dezen dag waaide het storm met haagel en zwaare reegen buijen verzelt, en de sterke N.W.wind onststelde de Zuijder zee zoodanig dat dezelve dien dag en volgende nagt op meer dan 60 bijzondere plaatsen over de dijken liep of dezelve deet doorbreken, waardoor veele schaade aan hijzen, menschen en schepen veroorzaakt wiert. Het water was zoo hoog en woedende dat d'oudste menschen niet geheugde zulk ooijt beleeft te hebben. Het schip de jonge Robin, in 't jaar 1751 nieuw gemaakt, van Petresburg naar Amsterdam gedistineert, met een lading lijnzaad en stukgoederen ter waarde van 150 duizend guldens, is op het hooijland op de maat bij Eemnes gezet tans 200 roeden op 't land. Dit schip heb ik 24 octob. zoo binnen als buijten bezigtigt, wijl men bezig was het zelve te lossen. Bij Huijzen op het zand of drooge zat een 3 mast ook 200 roeden uijt zee, zijnde een Engels schip, de lading potasch en balijnen....

Den 18 Augustus 1781. Heeden verneemen wij hier een aller droevigste gebeurtenis namelijk, een man en een vrouw in het Dorp Eemenes woonende, geraakten gisteren aan questie wenschende den eene dat den andere de volgende dag mogt stijf te bed leggen, d'andere daar teegen dat d'eerste mogt stijf zitten op een stoel. En zie de Regtvaardigheid Gods liet toe dat hun beijder wensch volbragt wiert, want den volgende dag vond men d'eene dood te bed en de andere dood bij 't vuur. Voor waar een zeldzame zaak en een les voor alle vloekers en zweerders....

1783. Dit jaar is voor den landman niet zeer voordelig geweest. Geduurende het grootste gedeelte der zomer is het een zoo extra scrale en uijtdrogende lugt geweest, dat zoowel het kooren als andere tuijn

en aardvrugten, zeer dor, ja als verbrand op het veld stonden. Welk een andere, zoo hier als elders een zeer zoberen oegst veroorzaakte en alles tot hooge prijzen bragt. Ook regeerden op veele plaatsen zwaare ziekten onder het menschdom, welke mede aan den brand der lugt wiert toegeschreven. Hier volgde een vrij harde winter, welke een aanvang nam omtrent half desember met vorst en sneeuw. De koude was den 31 desember zoo sterk, dat veele van gevoelen zijn, dat dezelve ten minste die van de jaaren 1709, 1740 en

1775, wel evenaarde, indien zij deze niet overtrof. Wij hebben ook geduurende veele jaaren zoo veel sneeuw niet gehad dan deze winter. Dezelve is begonnen 24 des. 1783 en heeft aangehouden tot 22 februarij 1784.

1784 Den 2 Januarij 84. is tusschen hier en Eem(n)es een oud man dood gevonden, die (denkelijk) door de sterke woelsneeuw van de weg af gedwaald en verkleumd is. Hij lag op onze bodem, waar was een ondergehoorige van Eemnes..."

Uit het bovenstaande blijkt, dat het boekje ook algemene informatie omtrent het weer, maar ook rond oorlogsdreiging e.d. geeft. Het is zeker waard om eens helemaal te lezen. Verkrijgbaar bij de Hilversumse Boekhandel en het Goois Museum.

Jan Out.

* Deze geschiedenis staat ook beschreven in H.K.E., jrg.9. no. 4. Daar staat als datum de 14 van de slachtmaand, dus...14 november !

Schenkeningen aan Historische Kring Eemnes van onderduiker Eddy Kryskow.

Onlangs ontvingen wij enkele waardevolle zaken, die ons doen herinneren aan de onderduikperiode die Eddy Kryskow in de 2e Wereldoorlog in Eemnes heeft doorgebracht.

Flying Officer (1e Lt.) Eddy Kryskow vloog aan boord van een Lancastervliegtuig, dat in de nacht van 19 op 20 februari 1944 neerstortte in het land van Jaap Verdegaal in de Zuidpolder te Eemnes. (niet ver van de grens met Baarn).

Eddy Kryskow was de enige die nog op tijd uit het vliegtuig kon springen.

Hij zat eerst enige dagen verborgen op de boerderij van Willem de Koning (Wakkerendijk 278).

Van maart tot augustus 1944 verbleef hij steeds weer op een ander adres in Blaricum, Laren of Eemnes. In augustus werd hij overgebracht naar de familie Staal aan de Wakkerendijk 23 te Eemnes.

Daar kon hij zich redelijk vrij bewegen. Er werd net gedaan alsof hij doofstom was.

Eddy Kryskow bleef hier tot het einde van de oorlog.

Na de bevrijding ging Eddy in Nederlands officiers-uniform, met band van het ondergrondse verzet om, naar het hoofdkwartier van de Canadezen in het Paleis Soestdijk. De officier die hem ondervroeg, kende toevallig de plaats waar Eddy woonde en vroeg naar welke school hij was gegaan, wie daar de onderwijzeres was en hoeveel kinderen ze had! Toen dit goed was beantwoord, kreeg Eddy een Canadees uniform en werd hij "Liason-officer". Naar Engeland (en vandaar verder) werd geseind, dat hij nog in leven was! Hij was ondertussen nl. al "vermist" en later "waarschijnlijk dood" verklaard.

Eddy Kryskow (Christie) heeft de H.K.E. nu de volgende zaken geschonken:

- a. een adresboekje, waarin veel van de contacten uit zijn "Nederlandse periode" vermeld zijn;
- b. Twee vervalste persoonsbewijzen. Op één van de persoonsbewijzen staat inderdaad dat hij doofstom is;
- c. een armband van het verzet;
- d. bidprentje van Dick-Josef Buis (1919-1945). Hij is door de Duitsers op 10 april 1945 in Laren doodgeschoten n.a.v. problemen bij de Eemnesser wapendropping op die dag. Kryskow is ook bij deze wapendropping betrokken geweest;

- e. foto van de kristalradio, die Eddy in de oorlogstijd gebruikte. Het apparaatje was gemaakt door Jaap Vos.

Wij danken Eddy Christie hartelijk voor deze zaken!

Pastoor Scheerder en de Oud-Katholieken

Enige tijd geleden verschenen er een drietal publicaties b.g.v. het 100-jarig bestaan van de Oud-Katholieke Kerk aan het Melkpad te Hilversum. In twee hiervan staan ook voor Eemnes van belang zijnde gegevens. In de komende afleveringen van ons tijdschrift wil ik daarover iets vertellen. Uit het boekje "Geschiedenis van (oud-)katholiek Hilversum 1589-1889" van M. Parmentier komen nieuwe gegevens betreffende de 17de eeuwse Pastoor Gerardus Scheerder, die een aanvulling en uitbreiding zijn op hetgeen in mijn boekje "De Kerk in 't Midden" geschreven staat.

Pastoor Scheerder, zo staat in noot 11 van hoofdstuk IV, studeerde als werkstudent aan het seminarie van Keulen. In ons eigen land waren na de hervorming de seminaries gesloten, zodat Priesters in het ons omringende buitenland werden opgeleid.

Vlak na zijn wijding wordt hij in 1671 in Maasland aangesteld. Acht jaar later zit hij op grond van een (valse?) aanklacht enige tijd gevangen. Na zijn vrijlating gaat hij enige tijd in de Betuwe en in Wageningen assisteren. Als de Pastoor van Wageningen komt te overlijden, volgt hij hem in die functie op (ong. 1681).

Enige jaren later is hij opnieuw Pastoor in Maasland. Daar is hij actief tegen het Jansenisme (stroming waar de Oud-Katholieke Kerk uit ontstond), maar weinig actief in het uitoefenen van zijn pastorale taken. In 1688 schrijven diverse parochianen aan Apostolisch Vicaris Codde (de hoogste kerkelijke functionaris in die tijd in Nederland), dat Scheerder alleen nog kerk houdt, als hij ervoor betaald wordt. Zij geven daar vele voorbeelden van. De Apostolisch Vicaris

vindt de positie van Scheerder in Maasland onhoudbaar en na een stevig onderhoud en dreigementen stemt Scheerder ermee in naar Eemnes overgeplaatst te worden (1688).

In het boekje van Parmentier staat nu iets vreemds: Scheerder zou hier de sinds 1681 aangestelde Pastoor Engelvorst (of Ingelvorst) zijn opgevolgd. Dat jaar van aanstelling moet onjuist zijn, want Pastoor Fulgentius Luytelaar schrijft als Pastoor van Eemnes nog op 7 augustus 1683 een verzoek om huwelijksdispensatie aan de Apostolisch Vicaris. Het is wel mogelijk, dat Luytelaar de Priester Engelvorst als assistent gehad heeft. Misschien dat zijn gezondheid niet goed was of dat hij al op leeftijd was, want in 1684 overlijdt hij. Het kan zijn, dat hierna Engelvorst hem als Pastoor opvolgde. In ieder geval vertonen de doop- en trouwregisters tussen 1684 en 1688 een ander (fijn) handschrift.

Scheerder wordt echt in het kleine Eemnes "opgeborgen" om omrunst te voorkomen. In een brief staat: "aldaer tot naerder order te doen verblijven, eer de quade geruchten van hun (=de Maaslanders) na Emmenes overvliegen, en een stock int wiel steken". Alweer afgaand op de handschriften in doop- en trouwboeken zien we, dat op 29 augustus 1688 Scheerder zijn eerste (huwelijks-)inschrijving doet. Dit is in overeen-

stemming met het feit, dat hij op 24 augustus de Maaslandse Parochie aan Codde overdroeg.

Als de Apostolisch Vicaris gedacht heeft, dat door deze overplaatsing alle moeilijkheden met Pastoor Scheerder afgelopen zouden zijn, dan is hij bedrogen uitgekomen! Pastoor Scheerder gaat zich hier ter plaatse actief bezig houden met de kwestie rond de van Jansenisme beschuldigde Hilversumse Pastoor Smidts.

Scheerder beschuldigt deze Pastoor in een brief aan de Pastoor van Oud-Zevenaar ervan, dat hij fout in de leer is. Hij moet dit op aandringen van de Apostolisch Vicaris herroepen. De Blaricumse Pastoor Adrianus van Dijck schrijft de tekst hiervoor! Natuurlijk protesteert Scheerder op diverse wijzen tegen deze dwang en de Aartspriester Cats (toezichthoudend Priester over een aantal parochies, tegenwoordig "Dekenaat" genoemd) moet hem ook door middel van vele brieven in het "rechte" spoor proberen te houden.

In maart 1691 komt er een onderzoek naar de leer van Pastoor Smidts. Ook Scheerder wordt ter getuigenis opgeroepen, maar deze geeft zeer ontwijkende antwoorden. Hij laat echter een zelf geschreven document bezorgen, waarin hij nogmaals bevestigt, dat hij Cats gezegd heeft, dat Smidts "grove brocken uitgebraeckt" heeft. Het mag duidelijk wezen, dat de verstandhouding tussen de twee pastoors zeker niet goed zal zijn geweest. Smidts was bij het biechthoren soms zo streng, dat hij weigerde de absolutie (vergeving) te geven. De biechteling ging dan bij Pastoor Scheerder te rade, die hem dan wel de absolutie gaf!

Cats was over Scheerders getuigenis zo ontstemd, dat hij enkele maanden later, bij het sterfbed van Scheerder geroepen, weigert om de Pastoor de ziekenzalving toe te dienen, omdat Scheerder zijn verklaring weigert te herroepen. Wel heeft hij bij het vertrek uit de pastorie een aantal brieven van Scheerder meegenomen!

Hoe het afliep schreef ik al in mijn boekje: Pastoor Scheerder is vlak daarop "vergald" gestorven! Zo hoog konden de conflicten ook in die tijd soms binnen een enkele kerk oplopen!

De strijd tussen de "Jansenisten", later de oud-katholieken genoemd, en de "Pausgezinden" ging ook in Eemnes na de dood van Scheerder nog even door. Het was net als in de reformatieperiode zeer verwarrend. Zo was er in Eemnes een tijd lang een Pastoor, die de oud-katholieke leer aanhing. Deze Pastoor, Cornelis Derout, was van 1698 - 1707 werkzaam in de Eemnesser Parochie. Daarna werd de invloed van de Oud-Katholieken in deze streek minder, alhoewel in Hilversum tot in deze jaren een kleine, maar erg actieve parochie gevestigd bleef.

Jan Out.

Werkgroepen

Monumenten	J. de Roos	Torenzicht 38	86303
Biblio/topografie	W. v. IJken	Everserf 20	89367
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Recent Verleden	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Klederdracht			
Eem-en Gooiland	L. Lankreijer	Aartseveen 94	89198

In onze serie: "Oude Eemnesser winkeltjes".....

Vandaag vertelt de 93- jarige bakkersdochter mevrouw Anna van der Wurff-Post over haar jeugd. Prachtig, wat hebben we beiden genoten en gelachen tijdens dit gesprek.

"We moesten altijd zó lachen want als het Pasen was had Jaap Stalenhoef, de vader van mijn vriendin Mie altijd een bos strooi en zo, dan mocht ik de petro-

leumkan dragen en zo gingen we naar de driest achter het huis. Daar stak Jaap Stalenhoef het hooi in de fik en dan zee moeder: "De boer is ook net gek om die meiden te leren hoe ze vuurtje moeten stoken." Maar wij hadden de grootste schik en ons eigen prachtige Paasvuur.

Met Pasen ging ik altijd op Stadwijk spelen. Niet in het eerste huis, want daar woonde ouwe Frans Stalenhoef. Daarachter woonde twee ouwe vrouwen en Gieskens en daarnaast was het huis van Jaap Stalenhoef en daar speelden wij, Mart, Mie, Jenny en ik.

Dan hadden we suikereitjes, maar deden net of het echte eieren waren. We gingen dan wandelen en zetten de eieren in een potje op het fornuis, dat was de

De bakkersfamilie Post voor het bakkerspand Wakkerendijk 24, v.l.n.r.:

Zoon Gerrit Post, moeder Trui Post-Koelink, Griet Koelink met op haar schoot Anna Post, vader Bart Post en dochter Marie Post.

stoep, zodat we na de wandeling een lekker gekookt eitje konden eten. Na de wandeling waren de eieren echter verdwenen, dan waren we kwaad en zeeën: "moeder, dat heeft Mart zeker weer gedaan, dat kreng" en dan zee moeder: "Ach stommers, dat kan je toch zo wel begrijpen. Wie gaat er nou suikereitjes in het water gooien en dan wandelen! Dan zijn ze toch zeker weg, moet je dat water maar eens proeven..." en ja, dat was dan mierzoet, bah.

Ze noemden Jaap Stalenhoef Jan Stip en als wij dan uit school kwamen zeeën Mart en Mie Stalenhoef: "Vader, ze zeggen allemaal dat is er één van de Stip en dan zee hij: "Dan moet je maar zeggen.... een goede stip is niet slecht" en dan hadden we de grootste schik.

Wij woonden in die tijd naast het stadhuis. Mijn vader, bakker Post had tegen Sinterklaastijd altijd een schitterende "Sinterklaastafel" staan waar veel kinderen met verlangende blikken naar stonden te kijken. Op het bordje voor het huis stond geschreven "Zebra-kachelglans", want we verkochten ook kruidenierswaren, koffie, thee, rijst, suiker, ook koekjes, snoepjes, Weesper moppen, Gooise moppen. Dat kwam door moeder. Zij vond dat als je een brood haalde je net zo goed gelijk een pak koffie of zo kon meenemen, dat was dan één loop. Ook zei moeder altijd: "Klein goed is ook goed".

Gerrit, mijn broertje, wilde later ook bakker worden. Daarom stond hij 's nachts om 3 uur op, trok z'n pantoffeltjes aan zodat niemand hem zou horen en ging naar de bakkerij, waar hij dan mocht helpen. Je had vroeger brood met strengeltjes er op. Dan moest je eerst de strengeltjes rollen en die werden dan later op de broden gelegd. De broodbussen moesten ingesmeerd en klaar gezet worden en dat mocht mijn broertje dan doen. Moeder maakte altijd het deeg en vader deed de rest. Hij legde ook broden op de vloer van de oven, dat heette dan ook vloerbrood en was veel lekkerder dan het busbrood. We hadden een prima

Aan de koffie:

*v.l.n.r. Jan Stoutenburg (Stap) (1866-1939)
bakker Bart Post en zijn vrouw Trui Post-Koelink
(1864-1939)*

bakkerij hoor dat moet ik echt even zeggen. We hadden zelfs een hondekar en een hittekar."

Gerrit is inderdaad ook bakker geworden en wel in Blaercom. Hij mocht 70 Blaercomse klanten van zijn vader meenemen + de hondekar.

"Toen ik 4 jaar was liep ik al met de broodmand aan m'n arm. Er zaten 4 broden in, daar ging dan een kopjesdoek over zodat het helder zag. Ik kreeg ook een portemonneetje met wisselgeld mee, de knip zeiden wij vroeger. Een brood kostte in die tijd 9 centen en als ze dan een kwartje gaven kon ik geld terug geven. Eerst ging ik naar Dop, de timmerman die tegenover ons woonde om 2 broden te verkopen, daarna naar Staal en weer naar huis waar moeder opnieuw 4 broden in de mand deed en dan ging ik weer op pad. Zo verkocht ik als vierjarige al brood aan de deur.

Op 4 jarige leeftijd ging ik ook al naar school. Moeder stond de hele dag in de winkel, dus ze was bang

dat ik zou verongelukken als ze niet op me kon letten. Het was wel niet zo druk, maar de Vaart was vlakbij. Ja, ik ging op school bij de nonnetjes. De zuster vroeg eerst aan moeder of ik wel zindelijk was. "Ja hoor" zei moeder, "er ontbreekt geen puntje aan." Als ik dan precies op tijd naar het watercloset ging mocht ik wel komme. De zusters hebben me leren praten, dat kon ik nog niet, maar ik heb later die schade wel ingehaald.! (lacht hartelijk) Het leukste was dat ik zittend op de arm van een zuster aan de bel mocht trekken als de school begon. Uit school moest ik eerst afwassen en daarna er met de broodmand op uit.

's Zaterdagsavonds stond de winkel altijd vol. Oh ja, toen kwam er een nieuwe bakker op de hoek van de Kerkstraat, Hilhorst. Toen zeeën wij "oh jé daar gaat onze winkel." Gerrit ging met z'n handen in z'n zakken, ik zie hem nog voor me, effe kijke maar hij kwam terug en zei "oh moeder daar is geen mens te kijk" en bij ons stond het vol! Dat kwam omdat ik dan in de winkel hielp, ik praatte graag (nog steeds!) en kon goed met de boeren opschieten.

's Zaterdags was de winkel tot 22.00 uur open. Daarna ging ik de dam opharreke er mocht geen vuiltje legge, zo precies was ik. Dan riep Gert Staal die tegenover ons woonde: "An, ik moet er zo nog met de kruiwagen over heen" en dan zei ik "schiet dan een beetje op" want als ik klaar was mocht er geen mens meer over heenlopen. Van der Wardt was altijd kwaad als ik geharkt had, want als hij er dan overheen liep kreeg hij zand aan z'n broekspijpen. De straat schrobde ik netjes zodat alles er voor de Zondag piekfijn uit zag, want er kwamen voor 3 karreke mensen bij ons langes. "Wat ziet het er allemaal weer keurig uit" hoorde je de mensen dan zeggen.

Moeder en ik gingen 's Zondags om 7 uur naar de kerk en vader met m'n broertje en zussie om 10 uur.. Dan hadden we twee ouwe tantes, Aaltje en Evertje Post achter de boederij van oom Jaap Post wonen en daar gingen we dan koffie drinken. Vader en oom Jaap

kwamen uit Naarden en waren door deze tantes grootgebracht, maar heel goed hoor.

Die tantes Post en oom Jaap woonden op Wakkerendijk 106 naast Piet de Kruk zeeën ze vroeger, Piet van 't Klooster.

Toen vader nog alleen in de bakkerij zat schreef hij een advertentie in de krant en vroeg een huishoudster die ook genegen was in de winkel te helpen. Twee tantes van m'n moeder in Blaricom hadden dat gelezen en zeeën tegen mijn moeder: "Trui (Koelink) dat is iets voor jou. "Dat leek m'n moeder ook wel wat en toen ze het eens wiere zijn ze gelijk getrouwd.

Groot geworden wilde iedereen dat Anna zou gaan

Voor het bakkerspand Wakkerendijk 24

v.l.n.r. Trui Post-Koelink en bakker Bart Post

trouwen maar moeder zei: "Anna wil zelf een man naar haar eigen zin uitkiezen, ze houdt niet van al die anplakkerij. En moeder had gelijk, al dat angeplak wilde ik niet.

Op een dag ging ik voor moeder bloemkoolplantjes kopen tegen Baarn aan. Daar lag een prachtig veld spinazie en plosteling hoorde ik een stem achter me vragen "Vind je dat mooi?" "Ja, zo'n mooi stuk spinazie heb ik nog nooit gezien, schitterend." Ik kende hem wel, het was Jan van der Wurff, maar dit gesprek leidde tot het huwelijksaanzoek. Vader en moeder vonden het direct goed en aldus zijn we in 1926 in het bekende bootje gestapt."

Nabetrachting:

In 1896 hebben mevrouw A. van der Wurff-Post haar ouders de winkel overgenomen van Hendrik van Eijden. Na haar vaders dood in 1929 verkocht zoon Gerrit de winkel aan bakker Hoogland. Dit omdat hij dus zelf al een bakkerszaak in Blaricum had geopend. In 1984 werd de bakkerij gesloten.

Hopelijk hebt ook u genoten van dit schitterend vertelde jeugdverhaal. Wat een geweldig mens.

Ama Teuria
(Henriët Liscaljet).

Het geslacht Fecken

Inleiding:

Als je in je kinderjaren nogal fantastische verhalen hoort over je afkomst en voorouders en je een hang hebt naar historie, kan het niet anders dan dat je vroeg of laat op onderzoek uitgaat. Althans zo verging het de schrijver van dit artikel. De verhalen die ik van verschillende familieleden hoorde, kwamen er o.a. op neer, dat wij van de Fransen zouden afstam-

men. Het bewijs kreeg ik niet. Ook niet na intensief
 spoorwerk. Een ander verhaal dat mij meerdere keren
 ter ore kwam, was dat er vroeger eens per jaar een
 familie uit Amsterdam op bezoek kwam bij Aagje Roos
 te Eemnes. De bewuste familie, waarvan mij de naam
 niet kon worden genoemd, woonde in een van die defti-
 ge huizen op de Keizersgracht. De familie nam dan
 specerijen mee, genoemd werd nootmuskaat en peper,
 want zij hadden eigen handelsschepen op zee. Dit
 verhaal meen ik tot zijn ware proporties te hebben
 kunnen terugbrengen. Ja, en dat wij dan ook bekend
 waren onder de geslachtsnaam Roos, is al eens uitvoe-
 rig beschreven in een eerdere uitgave van ons blad.

Het oudst bekende gegeven komt uit het aartsbis-
 schoppelijk archief te Paderborn (Duitsland). Op
 16-02-1746 werd geboren II Franciscus Josephus Theo-
 dorus Fecke. Hij werd op 20-2-1746 gedoopt in de R.K.

Auszug aus dem Taufregister

Bd. 1 Jahrgang 1746 Seite --- Nr. ---

der katholischen Pfarrei ~~(Pfarrei)~~ S o e s t , St. Patrokus

Erzdiözese Paderborn

Familien- und Taufnamen	F e c k e , Franc.(iscus) Joseph.(us) Theodorus	
Name und Religion des Vaters	Walterus Theodor.(us) Fecke	Beruf keine Angabe
Name und Religion der Mutter	Maria Christina Schubbe, (beide r.k.)	
Ort der Geburt	keine Angabe	
Tag und Jahr der Geburt	1746 Februar 16	
Tag und Jahr der Taufe	1746 Februar 20	
Name der Pater	R.D. Theodorus Timan Vicarius, Joseph.(us) Wolschendorff,	
Vermerke im Taufregister	Franc.(iscus) Schubbe	
betr. Eheschließung, Subdiakonatsweihe, feierl. Proöß, Empfang der Firmung usw.	keine Vermerke	

Paderborn, den 4. Januar 1982

Erzbischöfliches Generalvikariat Paderborn

Erzbistums-Archiv

(Sander)

XXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXX

Uittreksel uit doopregister Frans Fecke

*De 11 Augustus is geëxamineert
Frans Fecke (woonende te Eemnes
Buiten Bijk) en bequaam bevonden.*

Uit het stadsarchief Utrecht (inv. nr. 108). Register
der chirurgijns en vroedvrouwen. Ten platte lande
geëxamineerd en toegelaten door het Collegium
Medico-Chirurgicum te Utrecht 1734-1792

St. Patrokus kerk te Soest. Zijn ouders waren I Wal-
terus Theodorus Fecke en Maria Christina Schubbe, bei-
den r.k.. Verdere gegevens ontbraken. Van eventuele
andere kinderen werd niets gevonden.

Op 23-12-1761 duikt Frans zoals hij genoemd wordt op
in Amsterdam. "Hij sal 2 jaere woonen als leerling
Knegt" bij Mr. Jan Willem Waemelink". Frans ging in
de leer als chirurgijn. Na deze twee jaar woonde hij
nog eens twee jaar en nu als knecht bij dezelfde
leermeester. De 11e augustus 1774, zo las ik in een
boek in het stadsarchief van Utrecht, werd Frans al-
daar "geëxamineert en bequaam" bevonden. Op die dag
was hij een van de chirurgijns ten platte lande in
deze provincie die met goed gevolg examen deed.

Op 8-10-1773 huwde Frans als 27 jarige man met de 22
jarige Anna Catharina Kok in Amsterdam. Hij woonde in
de Joden Breestraat en zij in de Herenstraat. Uit de
huwelijksinschrijving kon geconstateerd worden dat
Frans zijn ouders reeds overleden waren. In 1774 is
Frans met zijn vrouw woonachtig in Eemnes Buiten. Wat
de reden was van zijn verhuizing van het grootstedse
naar Eemnes- Buiten blijft vooralsnog duister,
althoewel ik er wel een idee over heb. Het voert
echter te ver om in dit kader daar dieper op in te
gaan.

Uit het huwelijk van Frans en Anna zagen in Eemnes-
Buiten negen kinderen het levenslicht, waarover van
drie dezer later wat meer.

Van Frans heb ik nog al wat wetenswaardigs gevonden

. Den 8 october 1773

Compliceerden als voorz.
oud 27 jaaren op de gestraat die is door gea. d. d.
met pletterk. van Amst. Doorns
oud 22 jaaren med. keere. r. d. d. gea. d. d.
met blaem v. d. Jan van h. d. d. l. v. d. v. d.
Syn med. v. d. Jan w. d. d.

Verfoekende hare drie Sondagse uitroepingen; omme, haar deselve; de voorz.
rouw te solemniseren, en in alles te voltrekken; so verre daar anders gene wet-
tige verhinderinge voor en valt. En naar dien sy by waarheid verklaren; dat
Ty vrye Persoonen waren; en malkanderen in bloede niet en bestonden, waar
door een Christelyk Huwelyk moech verliedert worden, zyn hun hare gebo-
den verwilliget.

Trouwakte Frans Fecke

in het oud archief van Eemnes. In oude notulenboeken
van de armmeester van Eemnes Buitendijks werd hij
nogal eens genoemd. Bij deze een enkel citaat: "In
1775 wordt Frans Fikke, ook genoemd Meester Fikke,
betaald voor gedaene diensten en medicijnen aan Jacob
Pureveen, Martens Geest, 't jongetje bij Jan Reijke,
Mietje van Doorn, Treyn bij den Booy, de weduwe van
de Kuyper en Kees, enz. f 28,14.

Frans Fecke als secretaris.

Frans hield zich niet alleen met het beroep van chi-
rurgijn bezig maar omdat hij aardig geletterd was
heeft men van verschillende zijden meer dan eens een
beroep op hem gedaan om officiële stukken te registre-
ren. Zo vond ik van enkele huwelijksinschrijvingen
van zijn hand. Een een akte van verkoop van een stuk
land beplant met eikehakhout, geheel door hem op per-
kament geschreven, kwam boven water op de r.k. pasto-
rie.

In het kerkmeestersboek van de r.k. Nicolaaskerk van
Eemnes over de jaren 1770-1780 stond geschreven:

"Meester Franciscus Fikken heeft een plaats gekogt in

de stoel aan de Sonne kant van de deur 2-10" (Twee gulden en tien stuivers.)

Van 1790-1794 woonde deze familie Fecke in de Kerkstraat nr. 5. Frans is niet bijzonder oud geworden. Zijn precies overlijdensdatum is mij zelfs niet bekend. Wel vond ik de begraafdatum. Hij deelde zijn grafplaats met andere inwoners. "De 9 januari 1749 is hier onder ingezet Gerritjes (alias) Ouwegaay; Den 11 dito nog bijgeset Lubbert Jansz. Stuimaker, Den 5 febr. 1749 hier nog bijgeset Hendrikje Jansz. Den 8 april 1749 volgeset met het lijk van Jan Stratenberg 1798. Hier bovenin gezet den 18 januarij De Huijsvrouw van H. van den Puijl, geboren Dirkje van Koten. Den 18 october de vrouw van H. van den Puijl geligt en daaronder gezet Frans Fecke in leve chirurgijn. "Ik weet nu dat Frans begraven werd in de tegenwoordige Hervormde Kerk aan de Kerkstraat en zijn sterfdatum houd ik maar op 15-10-1798. Frans werd dus 52 jaar oud.

De weduwe Anna Catharina Kok verliet vrij kort daarop het groene Eemnes-Buiten en vestigde zich weer in het bruisende Amsterdam, de stad waar zij ook geboren was. Zij woonde o.a. in een kelderwoning op het adres Nieuwe Lelystraat nr. 4 en betaalde per jaar f 60,-- huur. Onder kelderwoning moet begrepen worden een half onder de begane grond liggende kamer. Voor een normale kamer met vol uitzicht op de straat betaalde men toen f 100,-- tot f 140,-- aan jaarlijkse huur. Anna Catharina Kok stierf op 15-4-1823 op 73-jarige leeftijd in het pand Noordermarkt nr. 4 te Amsterdam. Achtereenvolgens worden hier nu 3 kinderen van Frans Fecke en Anna Catharina Kok besproken. Van de overige kinderen uit dat huwelijk is niets bekend.

III.1

Helena, Margaretha Fecken
gedoopt Eemnes 26-10-1774
overleden Hilversum 13-01-1848
getrouwd Eemnes 29-09-1799 met
Jan Vos

Eerder verschenen onder de titel de schoolmeester
"Jan Vos" uitvoerige artikelen in december 1984,

jaargang 6, no. 4 blz. 90-95 en in december 1986
jaargang 8, no. 4 blz. 132-140.

Lena of Leentje huwde met Jan Vos. Zij zullen elkaar voordien vele keren tegengekomen zijn de Kerkstraat. Lena woonde namelijk op een steenworp afstand van de school om de hoek van de Kerkstraat alwaar de Hilversumse Jan Vos, schoolhield. Zijn schoolmeestersambtin Eemnes-Buiten startte Jan Vos omstreeks 1796, hij was toen vijftientig jaar. Kort na hun in Eemnes-Buiten gesloten huwelijk worden aldaar op 18-03-1800 een meisje Maria en op 06-02-1802 een jongen genaamd Frans gedoopt. Van hen werd mij verder niets bekend. Omstreeks 1802 verliet de familie Vos-Fecken Eemnes-Buiten om zich vermoedelijk voor kort in Hilversum te vestigen. In 1804 woonden zij in Gouda, waar echtgenoot Jan weer voor de klas stond. Aldaar werd hun derde kindje Jansje Vos, op 22-06-1806 in de minderbroederkerk gedoopt. Tijdens een logeerpartij van Lena Fecken bij haar zus Maria Anna Sophia in Amsterdam, beviel zij van een vierde kind op 06-07-1813. Het was een jongen en hij kreeg de namen Peter Johannes Vos, roepnaam Pieter. De vrijgezelle koopman Pieter overleed te Hilversum op 22-02-1853. Hij was toen negenendertig jaar. Bij Pieters geboorte woonden zijn ouders in Soest, departement Zuiderzee. Van hen vond ik daar geen sporen. Omstreeks 1830 woonde de familie Vos-Fecken weer in Hilversum. Jansje Vos huwde aldaar de Hilversumse Jan Lam op 03-10-1832. Jan Lam had nogal wat beroepen, ik kwam tegen: daghuurder, slachter, landbouwer en bezemmaker. Zij kregen vijf kinderen. Enkel hun eerste kind, Willemijsje Lam geboren 01-05-1833 te Hilversum kwam tot een huwelijk met de Hilversumse wever Hermanus Andriessen, op 22-08-1860. Uit dit huwelijk ontsproten zes kinderen. Na Willemijsjes overlijden op 05-10-1872 hertrouwde Hermanus Andriessen op 08-10-1873 met Marritje Kamer. Uit dit laatste huwelijk werden mij vier kinderen bekend. Deze Hilversumse zijtak, stierf gedurende de vorige eeuw geheel uit.

Nog even terug nu naar de familie Vos-Fecken.

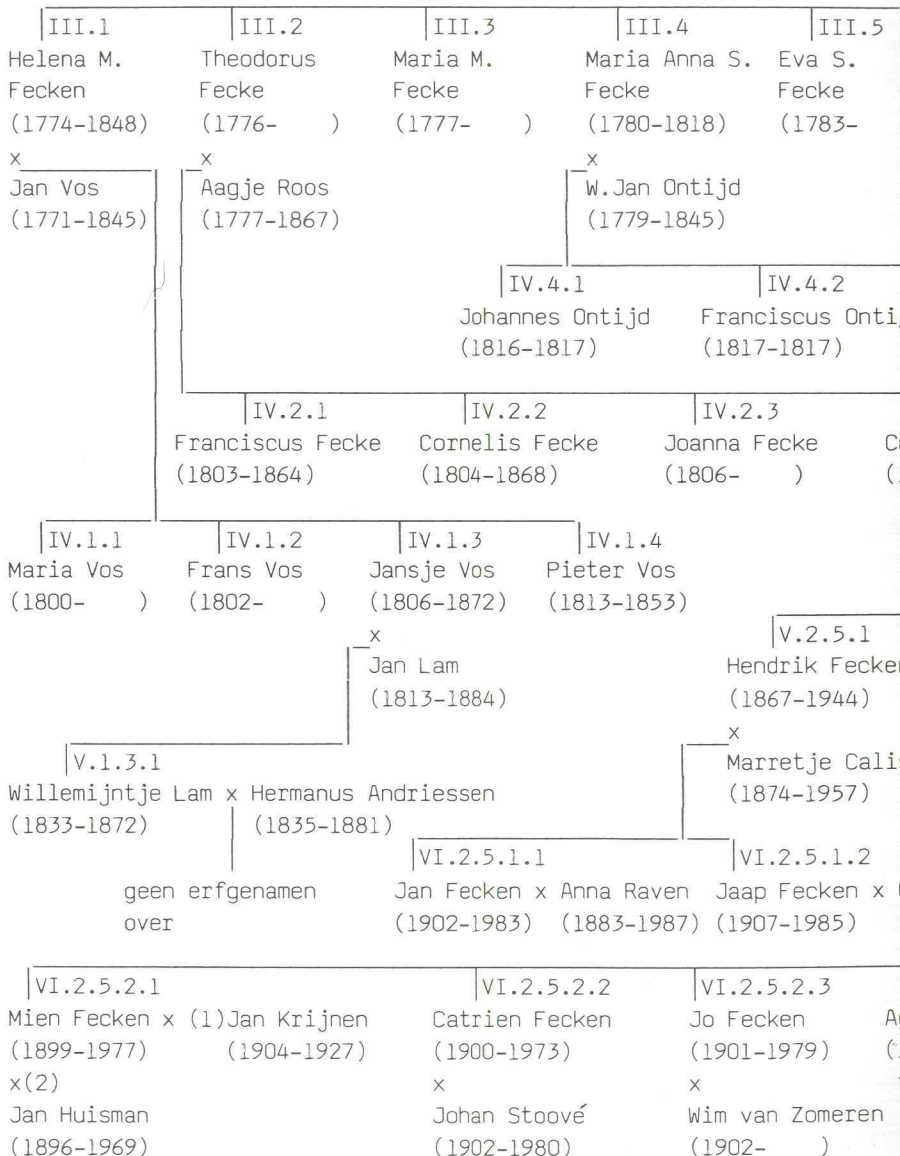
Naast het schoolmeestersambt van Jan Vos vond ik dat hij ook nog eens gerechtsdeurwaarder was geweest. Na Jans dood op 26-12-1848 te Hilversum ontspon zich een discussie tussen de burgemeesters van Hilversum en Naarden en de officier van justitie te Amsterdam over diens vaste aanstelling en eedaflegging. Wat was er aan de hand? Hij had tegelijkertijd gefungeerd als kantons- en arrondissementsdeurwaarder. En tenslotte vraag ik me nog wel eens af, of de familie Vos-Fecken soms in het huisje "Pas Op" in de Hilversumse Laanstraat gewoond heeft. De legende van een beul die er ooit in gewoond heeft kennende, lijkt het me aardig om eens werkelijk aan de weet te komen wie er nu wel in dit huisje gewoond hebben. Vast staat dat Jan Vos, deurwaarder, overleed in het huis staande alhier in de laan.

III.2

Theodorus Fecke
gedoopt Eemnes 24-05-1776
overleden ?
getrouwd Eemnes 21-08-1802 met
Aagje Roos

Dirk Fecke
Agatha roos
Ay Present
Jan Rymersma
Secretaris

Handtekeningen van Dirk Fecke en Agatha Roos

II Franciscus Josephus Theodorus Fecke
(1746-1798)

Maria Christina Schubbe

Anna Catharina Kok
(1750-1823)

III.6	III.7	III.8	III.9
Johanna H. Fecke (1784-)	Stephanus B. Fecke (1786-)	Antonia G. Fecke (1788-)	Henricus P. Fecke (1790-)

IV.4.3
Maria Ontijd
(1818-1818)

IV.2.4	IV.2.5
Charina Fecke (1807-)	Joannis Fecke (alias Roos) (1816-1896)

x
Willempje Roeten
(1838-1906)

V.2.5.2	V.2.5.3	V.2.5.4	V.2.5.5
Dirk Fecken (1869-1958)	Teunis Fecken (1870-1893)	Aagje Fecken (1872-1917)	Marritje Fecken (1878-1960)

x
Hendrika v.d. Schuur
(1872-1917)

x
(1) Jan Higler
(1880-1903)

(1) VI.2.5.5.1	(2) Dirk Boots
Freek Higler x Elisabeth Schaar (1903-1982) (1904-1990)	(1873-1957)

VI.2.5.2.4	VI.2.5.2.5	VI.2.5.2.6	VI.2.5.2.7
Altha Fecken (1901-1901) Feeling	Riek Fecken (1905-) x Cees Grob (1904-1968)	Jan Fecken (1907-1988) x Wies Klinkenberg (1912-)	Marie Fecken (1909-1974) x Bart de Jong (1907-1963)

Een enorme zee van tijd is besteed aan het vinden van een spoor dat duidelijkheid zou kunnen geven over de zo plotselinge verdwijning van een mijner voorvaders luisterend naar de roepnaam Dirk Fecke. Dirk is de grote onbekende in de familie, die er nog immer voor zorgt dat de ontbrekende schakel niet verbonden kan worden met de ketting. Hij is het ontbrekende stukje van mijn legpuzzel, die het geheel niet tot voltooiing brengt. Bij deze doe ik een beroep op een ieder die mij kan helpen een spoor van hem te vinden.

Dirk Fecke huwde op zaterdag 21-8-1802 te Eemnes-Buitendijk met de Haagse Agatha Roos, gedoopt 29-06-1777 in de r.k. kerk in de Assendelftstraat te 's-Gravenhage en overleden te Eemnes op 16-07-1867 in de ouderdom van 90 jaar. Van alle handtekeningen welke ik ooit van één onzer stam-vaders zag, moet bij deze gezegd worden dat Dirk met veel fantasie en bekwame hand een juweeltje op papier zette. In de eerste tien jaren van de negentiende eeuw was het een tijd van grote beroering, daar Holland onder het Franse juk stond. In deze tijd zagen vier kinderen Fecke het levenslicht.

IV.2.1. Het eerste kind was Franciscus (1803-1864). Frans bleef zijn hele leven als vrijgezel bij zijn moeder Agatha wonen. Als beroep werd vermeld dagloner en werkmán.

IV.2.2. Het tweede kind was Cornelis (1804-1868). Ook hij was een verstokte vrijgezel die zijn brood verdiende door zich te verhuren als dagloner. In 1830 werd Cornelis, die behoorde tot de 1e Bat. der mobiele schutterij voor de schutterlijke dienst ongeschikt bevonden, uit hoofde van tegengekomen gebreken. Cornelis stierf op ruim drieënzestigjarige leeftijd in Eemnes.

Na de twee genoemde zoons werden er toen achtereenvolgens twee meisjes geboren.

Het eerste meisje Joanna werd 13 april 1806 gedoopt. (IV.2.3).

Het tweede meisje werd bij haar doop op 16 juni 1807 Catharina genoemd (IV.2.4.). Beide meisjes zijn kort na hun geboorte overleden, gezien het register van de graven.

*Zittend: Joannis Fecken (Roos) 1826-1896 en
echtgenote Willempje Roeten 1838-1906
staand v.l.n.r.: Geurt Wortel, Hendrik van der
Schuur, Marritje Fecken (Roos) 1878-1960 en Trijntje
van Achterveld, echtgenote van Hendrik*

Na de hiergenoemde jongens en hun zo vroeg gestorven zusjes werd ruim negen jaar na de laatst geborene nog een kindje geboren.

Een jongen die luisterde naar de naam Joannis.
(IV.2.5.) Over deze "Joannis" verscheen eerder een verhaal in het periodiek 1981, jrg. 3, no. 2 blz. 34-40.

Met de geboorte en doop van Joannis komt er een tweede geslachtsnaam bij die van Fecke. Wat was namelijk het geval: Joannis bleek een onwettig kind te zijn van Agatha Roos. De nieuwe wereldburger werd op 10-09-1816 in Eemnes geboren en bij de burgerlijke stand ingeschreven als "Joannis Fecke", geboren uit Agatha Roos, naaister wonende alhier te Eemnes, huisvrouw van Dirk Feckke, tegenwoordig afwezig? Nog

dezelfde dag werd het lieve kind gedoopt. In het doopboek werd geregistreerd "Joannis Roos". Apart werd vermeld "sine patre filius illegitimus". Het latijn voor zonder vader, buitenechtelijke zoon. Alle verdere nazaten genoemd in het familie-overzicht werden in het dagelijks spraakgebruik dan ook veelal met 'Roos' aangeduid en bij doopinschrijvingen stonden er veelal twee geslachtenamen vermeld. Wat mij nu bezighoudt is het feit dat wij zoals in de inleiding is gezegd van de Fransen afstammen. Zou Dirk Fecke in 1811 al van het Eemnesser toneel verdwenen zijn? In 1811 krijgt Aagje Groenendaal, bedoeld werd Aagje Roos f 8-8 voor de verhuur van een bed aan een douane! Een van de vele rondom de voormalige Zuiderzee ingekwartierde Franse douaniers. Zou Aagje Roos dan toch kennis gekregen hebben aan een Fransman. Zou deze dan enige jaren in Eemnes gebleven zijn? Is de werkelijkheid dan dat Joannis vader een voormalig Franse ambtenaar of Napoleontische soldaat geweest is? Op 25-10-1865 huwde Joannis met de uit Eemnes afkomstige Willempje Roeten (geboren 24-02-1838, overleden 30-04-1906). Joannis heeft zijn hele leven gewerkt als dagloner. Het betekende dat hij de plaatselijke boeren bij hun dagelijkse arbeid hielp. Op 20-11-1896 stierf Joannis.

Een tante van Joannis, zus van de spoorloos verdwenen Dirk en dochter van Frans Fecke en Anna Kok was:

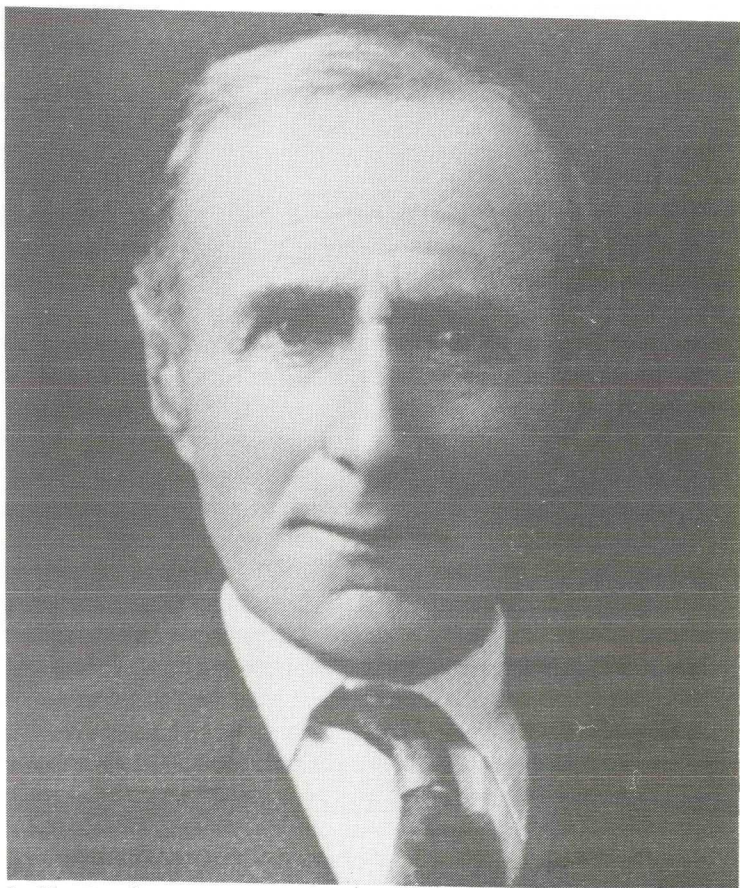
III.4

Maria Anna Sophia Fecke
gedoopt Eemnes 24-02-1780
overleden Amsterdam 08-12-1818
gehuwd Amsterdam 27-04-1810 met
Willem Janse Ontijd

Maria Anna Sophia Fecke, ook genoemd Maria Johanna Fecke, huwde op 27 april 1810 te Amsterdam met Willem Ontijd. Zij bewoonden het pand Binnen Brouwersstraat nr. 54 te Amsterdam. Aldaar werden hun drie kinderen geboren en ze overleden er ook. Het eerste kindje was IV.4.1. Johannes Franciscus (geb. 03-03-1816 overleden 02-09-1817), achtereenvolgens kwam IV.4.2. Franciscus, (geboren 21-05-1817, overleden 19-11-1817) en

een dochttertje IV.4.3. Maria Helena (geboren 18-10-1818, overleden 20-11-1818). Moeder Maria Anna Sophia overleed mogelijk nog op het kraambed op 08-12-1818, 38 jaar oud.

Laat ik u nog even mee terug nemen naar mijn inleiding. Ik sprak er over een familie uit Amsterdam, die op de Keizersgracht gewoond zou hebben. Het moet de hier genoemde familie zijn die niet op Keizersgracht woonde, maar in het verlengde ervan, n.l. de genoemde Binnen Brouwersstraat nr. 54. Een nog bestaand huis in de Zeeliedenbuurt. Zes jaar na hun huwelijk werd een eerste kindje geboren en als beroep van de vader

Hendrik Fecken, omstreeks 1930-1940

*Huwelijksfoto van Hendrik Fecken 1867-1944 en
Marritje Calis 1874-1957 (oktober 1901)*

werd toen vermeld "zeeman". Later werd dat werkmán en sjouwer. Was het de familie Ontijd die misschien eens een enkele keer na een behouden terugkeer van echtgenoot Willem Janse Ontijd uit een tropisch land, in een of andere gerij stapte en zich naar Eemnes liet vervoeren om daar de verwanten te bezoeken? En, namen

zij dan de genoemde specerijen mee?"

Op 09-08-1820 trad Willem Janse Ontijd opnieuw in het huwelijk met Johanna Helena Gesina Marts (geboren 1791-overleden 03-06-1825). Nogmaals trad hij toen in het huwelijk n.l. op 24-11-1830 met Grietje Tatjer (geboren 1797, overleden ?). Willem Janse Ontijd mocht nog zo'n goede veertien jaar samenleven met deze vrouw. Hij overleed te Amsterdam op 69-jarige leeftijd op 11-05-1845.

De geschiedenis gaat verder met de kinderen van Joannis Fecke (alias Roos) en Willempje Roeten.

V.2.5.1. Hendrik Fecken
 geboren Eemnes 14-10-1867
 overleden Eemnes 06-11-1944
 gehuwd te Eemnes 15-10-1901 met
 Marretje Calis

Hendrik was in feite het tweede kind uit het huwelijk van Joannis Fecke en Willempje Roeten. De letter N werd nu algemeen als laatste letter van onze geslachtsnaam. Bij de keuring voor militaire dienst was Hendriks lengte, 1 meter en 563 mm. Van de drie jongens uit genoemd huwelijk was hij de kleinste. Dit kon niet gezegd worden van Hendriks neus, want bij dezelfde keuring werd vermeld dat die groot was! Hendrik diende indertijd bij het 5e regiment infanterie. Na zijn diensttijd werd hem het bewijs van goed gedrag meegegeven. Hij werkte bij de plaatselijke boeren. Jaap Stalenhoef was een van hen. Hij verdiende er 4 gulden per week en de kost. 's Zomers werd dat opgetrokken tot zes gulden. Houthandel Van Dijk in Laren was een latere werkgever; hier verdiende hij negen gulden per week. Hendrik huwde op 15-10-1901 met de Larense Marretje Calis. Tijdens hun huwelijk woonden zij in het hoge huis in de Kerkstraat en betaalden vijftig cent huur per week. Het hoge huis werd wel door vier families bewoond. Omstreeks 1930 betaalden zij voor nr. 8 in de Kerkstraat, schuin aan de overkant, vijf en zeventig cent huur per week. Marritje Calis deed veel verstelwerk voor de boeren-

meiden en knechts, die elk jaar, voor dat ze naar de jaarlijkse kermis gingen, bij haar kwamen afrekenen. Hendrik en Marretje hielden omstreeks 1920 ook de Mariaschool schoon. Op de vloeren in de klassen werd toen nog fijn wit zand gestrooid. Hendrik verzorgde daarbij ook de kachels. Hendrik was een erg serieus mens, voor echte humor moest je niet bij hem zijn. Plicht en ernst straalde hij uit. Toen het gezin van zoon Jan groter werd, schildte hij niet enkel voor eigen behoefte de aardappels maar ook voor het gezin van Jan. Hij bracht ze dag in dag uit op de fiets van de Kerkstraat naar de Laarderweg. Niemand schildte beter dan hij. Met vakantie ging hij nooit, het was altijd hard werken en ziek zijn was er niet bij. Kom daar nu eens om. Ooit had hij een depot van huisbrandkolen van de fa. De Ruiter uit Baarn. En al lag er 's winters nog zo veel sneeuw, zijn klanten liet hij nooit in de steek, desnoods werden de kolen op de slee bezorgd, aldus een kleindochter. Op een dag in november 1944 bracht Hendrik zoals gebruikelijk de geschildte aardappels in een emmer, hangende aan het stuur van zijn fiets naar het gezin van zoon Jan. Door een ongelukkige val verwondde hij zijn hand en vanwege de verduistering, het was immers oorlog, behandelde de ontboden arts hem bij kaarslicht. De misère werd echt groot toen er later sprake was van een bloedvergiftiging, die een noodlottig gevolg had. Op 6 november 1944 overleed Hendrik op zevenenzeventigjarige leeftijd.

Ik heb het genoegen gehad ooit nog eens op een mooie zondagmiddag in de vijftiger jaren een kopje thee gedronken te hebben bij Marretje Fecken-Calis. Mijn vader en ik fietsten over de Wakkerendijk en troffen Marretje voor haar huisje. Marretje overleed op 6-12-1957 op 83-jarige leeftijd.

V.2.5.2.

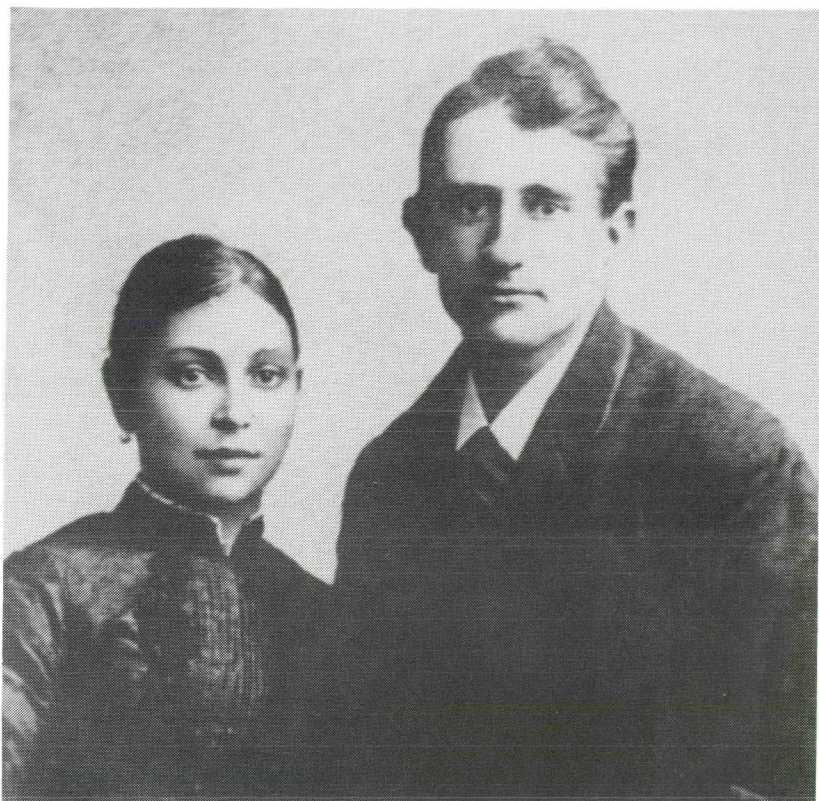
Dirk Fecken

geboren Eemnes 04-07-1869

overleden Soest 21-07-1958

gehuwd Eemnes 24-02-1897 met

Hendrica van der Schuur

Verlovingsfoto

*Dirk Fecken 1869-1958 en Hendrica van der Schuur
1872-1917*

Dirk was algemeen bekend als Dirk Roos of ook wel Lange Dirk Roos. Bij zijn doop ontving hij de naam Theodorus Roos. Dirk is mijn grootvader die ik jammer genoeg alleen gekend heb als een oude man die aan de ziekte van Parkinson leed, wat zich uitte in hevig beven van handen en hoofd. Dirk beoefende het schildersvak. Een van zijn eerste werkgevers was de Eemneser schilder Ruizendaal. Een latere patroon was Jan Hamdorff te Laren. Na zo'n vijentwintig jaar daar gewerkt te hebben kreeg hij ontslag omdat hij 's morgens eens te laat op zijn werk verscheen. Voor de schildersbaas Bayle uit Laren schilderde Dirk ooit eens in het Vredespaleis te Den Haag. Dirk huwde 24-2-1897 met de uit Eemnes afkomstige Hendrica van

der Schuur. Zij had nogal last van astma. Mijn vader, haar enige zoon, heeft in zijn kinderjaren vele keren naar de apotheek in Laren moeten lopen om medicijnen te halen. Op 13-10-1917 overleed Hendrica ten gevolge van borstkanker. Dirk die bijzonder veel om zijn vrouw gaf, nam zich toen voor zijn verdere leven geen

Dirk Fecken 1869-1958

Getekend door A. Broeckman d.d. 19-11-1938.

Locatie: Café "Het Bonte Paard" te Laren NH

andere vrouw te trouwen. Hij bleef achter met zes kinderen. Zijn werkdag begon al voor dag en dauw en eindigde dan pas als hij zich overtuigd wist dat al zijn kinderen goed gevoed en gewassen onder de wol lagen. Ja, voor zijn kinderen was Dirk vader en moeder gelijk. In al zijn eenvoud bracht hij zijn kinderen naar de volwassenheid.

Nog even een terugblik naar de periode dat Dirk bij Jan Hamdorff werkte. Hij was daar niet alleen schilder, maar was ook keukenhulp, kelner en stalknecht, dus meer een manusje van alles. Vanwege Dirk's goeie karakter noemde Jan Hamdorff hem wel "Jezus", aldus een mijner tantes. Mede door zijn nogal scherp getekende gelaat stond Dirk ook eens model als Christusfiguur voor de Larense kunstschilder Co Breman, misschien daarom wel de genoemde bijnaam.

Van een geregelde gast van Hamdorff, kreeg Dirk eens een net kostuum, bestaande uit een donkere streepsjesbroek, jas en hoge zijden hoed. Zelf schafte Dirk zich toen een helder wit gesteven plastron aan en zo gebeurde het dat hij er in Eemnes nog wel eens heel voornaam bijliep.

Ondanks Dirks eenvoud was hij ook wel weer trots, iemand getuige het volgende. Eens bood Jan Hamdorff Dirk een fiets aan maar onder verschuldigde dank wees hij die af. Of hij toen ook verteld heeft niet te kunnen fietsen, vertelt de historie niet. Mijn opa "Dirk" kon lopen als een kievit. Hij zag er beslist niet tegen op om voor zijn werk heen en terug te moeten lopen naar Laren, Hilversum, Bussum of Baarn. Met een nogal fors uitgevallen kinderkruiwagen, ooit van Jan Hamdorff gekregen, haalde Dirk geregeld boodschappen in Baarn. Gingen er dochttertjes mee, dan zaten die beurtelings in de kruiwagen. In 1927 kreeg de r.k. parochiekerk een grondige opknapbeurt. Dirk kwam de eer toe om de beelden in de kerk van een nieuw verfje te voorzien. Naar eer en geweten en eigen bevinding schilderde Dirk een van de beelden. Nee, mijnheer pastoor Müter kon de kleurencombinatie niet waarderen. Nogmaals ging de kwast er overheen en wat dacht u. Alweer was mijnheer pastoor niet weg van het resultaat. Ja, en dan is goeie raad heel wat waard.

Om nu voor de derde keer de omstemming van zijne eerwaarde te ontlopen, zocht Dirk hem op: "Mijnheer pastoor, nou heb ik toch een mooie kleuren voor het beeld gemaakt, dit zal zeker goed zijn."

"Nou Dirk dan vind ik het zo prachtig", aldus mijnheer pastoor. Dirk wreef zich vergenoegd in zijn handen en schilderde het beeld in precies dezelfde kleuren als de eerste keer!

Dirk bracht zijn levensavond door bij een van zijn dochters in Laren. Liefderijk werd hij langdurig verzorgd. Uiteindelijk verhuisde hij nog eenmaal, nu naar Soest, alwaar hij werd opgenomen in het bejaardentehuis St. Jozeph. In 1958 kort na zijn verjaardag op 21 juli stierf hij daar op de leeftijd van negenentachtig jaar.

Zijn laatste rustplaats vond hij op het St. Janskerkhof te Laren.

V.2.5.3.

Teunis Fecken

geboren Eemnes 08-11-1870

overleden Eemnes 09-01-1893

Van Teunis is weinig bekend, dit omdat hij op jonge leeftijd is gestorven. In militaire dienst is hij nooit geweest vanwege vrijstelling in verband met broederdienst. Mij is verteld dat Teunis diamantslijper geweest zou zijn. Mijn opa ging af en toe naar Achterveld om Teunis te bezoeken. Hij sprak dan over Teus en Teusoom. Hij zou wonen in een oude mannentehuis? Teunis zou gewerkt hebben als stalknecht bij 't Polderhuis aan de Loodijk te Ankeveen. Teunis zou gestorven zijn aan t.b.c.. Volgens de overlijdensakte bleek Teunis op 22-jarige leeftijd te zijn overleden, namelijk op 09-01-1893 te Eemnes. Hij was ongehuwd en als beroep stond ingevuld arbeider. Op het r.k. kerkhof te Eemnes zou ooit een eenvoudig houten kruis hebben gestaan, waarop geschilderd de naam van "Teunis Roos".

V.2.5.4.

Aagje Fecken

geboren Eemnes 04-11-1872

overleden Hilversum 29-11-1917

Aagje Fecken 1872-1917

*Dienstbode bij Fam. Van der Werf in de Schoutenstraat
te Hilversum*

Ook zij werd bij haar doop ingeschreven als Aagje Roos en bij de burgerlijke stand als Aagje Fecken. Aagje, zo werd mij verteld zou ooit gewerkt hebben bij een familie Van der Werf in Hilversum, ze was daar intern. Via het telefoonboek en enig telefoneren kwam ik niet verder! Wel via de burgerlijke stand en het bevolkingsregister van Hilversum, dank zij een behulpzame ambtenaar. Dominicus van der Werf, geboren te Bolsward, Frl. op 20-05-1867 overleden 07-07-1901

te Rozendaal, was gehuwd met Petronella Richarda Bijlard, geboren te Hilversum op 27-03-1871. Dominicus was in leven directeur van de gasfabriek te Rozendaal. In 1901 kwam de weduwe Van der Werf-Bijlard met vier kinderen weer naar haar geboorteplaats Hilversum en nam haar intrek in het pand Schoutenstraat nr. 4, het huidige pand van "Kort Shoes".

Via een kleinkind van genoemde familie hoorde ik het een en ander betreffende Aagje. Zij had aan mevrouw Van der Werf-Bijlard praktisch een leeftijdgenote en ze konden goed met elkaar overweg. Aagje was een korte gezette vrouw en ongehuwd. Mevrouw leefde sober,

Marritje Fecken (Roos) 1878-1960 met haar enigst kind en zoontje Freek (ca. 1903) Freekje is zoals toen wel gebruikelijk nog gekleed als meisje, zie rokje

doch stelde bijzonder veel prijs op stijl en het goed gekleed zijn van Aagje. Haar verdienste was honderd gulden per jaar. Zij had een eigen kamer en vrije kleding. In 1916 heeft Aagje samen met mevrouw om beurten gewaakt bij het ziekbed van twee van haar vier kinderen. In hetzelfde jaar stierven zij aan tuberculose. Ruim anderhalf jaar later was Aagje hetzelfde lot beschoren en stierf ze vijfenveertig jaar oud op 29-11-1917 in eerder genoemd pand aan de Schoutenstraat.

V.2.5.5.

Marritje Fecken

geboren Eemnes 12-04-1878

overleden Zaandam 24-12-1960

gehuwd Eemnes 14-05-1902

1) Johannes Frederik Higler

gehuwd Eemnes 20-10-1905

2) Theodorus Boots

Marritje Fecken werd ook gedoopt als Marritje Roos. Op latere leeftijd diende Marritje in Amsterdam. Evenals nu haalde men op 1 april grapjes uit. Zo meende mevrouw Marritje een poets te bakken. Ze kreeg de opdracht om in de apotheek een niet bestaand geneesmiddel te halen. Marritje had direct door dat het een grap moest zijn, doch liet het niet merken. Aan het Damrak zo wist ze, lag de vrachtschuit van de gebroeders Van Ijken, beurtschippers uit Eemnes en voor haar bekenden. Ze ging er regelrecht heen en bleef er de gehele verdere werkdag, welke afgesloten werd met een door haar klaargemaakte maaltijd. Toen zij 's avonds bij mevrouw terugkwam, was die bijzonder nieuwsgierig naar haar lange wegblijven. Het commentaar van Marritje luidde: "Ja, eh, ik heb alle apotheken in de stad afgelopen, maar het geneesmiddel was nergens te krijgen!"

Ook verscheen Marritje eens met een grote hoed op in de kerk te Eemnes. Zo iets was hier ongewoon! Alleen dames uit andere kringen droegen hoeden. Prompt kreeg zij commentaar van mijnheer pastoor, dat gaat maar in de grote stad dienen en komt dan direct met een grote hoed op hier in de kerk, grapte hij.

Ondertrouwd:

Theodorus Boots

en

Maria Roos,

weduwe van J. T. Higler.

Laren, 20 October 1905.
Eemnes,

Huwelijksvoltrekking 7 Nov. a. s.

Ondertrouwkaart van Marritje's tweede huwelijk. Zie hoe zij zich nu bediend van haar geslachtsnaam "Roos"

Op 14 mei 1902 huwde Marritje met Johannes Frederik Higler, een gruttersknecht van de firma Vierkens uit Hilversum,. Op 4 maart 1903 werd hun zoontje Freek geboren. Freek heeft zijn vader nooit gekend, daar hij tengevolge van een noodlottig ongeval om het leven kwam. "De Gooi en Eemlander" meldde op zaterdag 25 april 1903 "Hedenmorgen omstreeks 12 uur heeft er op den Eemnesserstraatweg nabij Laren een zeer ernstig ongeluk plaatsgehad. Een knecht van de firma Vierkens in de Kerkstraat alhier, Jan Higler, geraakte toen hij op den terugweg naar Hilversum op zijn wagen wilde stappen, daaronder, met het noodlottig gevolg dat de wielen hem over de borst gingen. Dr. Tenkinck te Laren, die spoedig ter plaatse aanwezig was, kon helaas slechts den dood constateren. De ongelukkige laat een weduwe met één kind achter." Later werd het

154- HKE

bericht gerectificeerd. Het paard bleek namelijk geschrokken te zijn bij het ontmoeten van een boerenwagen. Zijn paard ging op hol en ondanks de zware vracht hield Jan Higler zich eerst nog een poos aan de leidsels vast, doch werd weldra overreden.

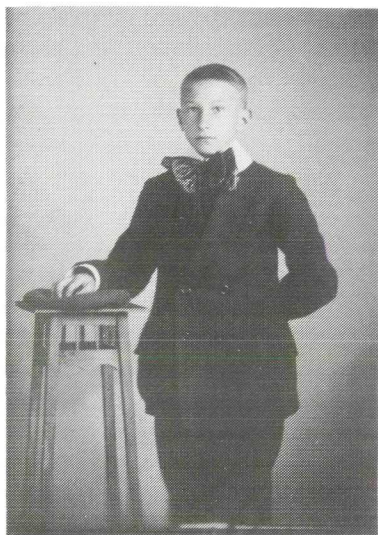
Marritje hertrouwde op 20-10-1905 met Theodorus Boots uit De Rijp (N-H). Op de huwelijksuitnodiging stond zij vermeld als Marria Roos. Haar tweede echtgenoot leerde zij kennen in Laren, waar hij werkzaam was als kleermaker. Vanuit Laren vertrokken zij naar Amsterdam en later naar Zaandam waar zij tot aan hun dood bleven wonen.

Voor de laatste wereldoorlog heeft Marritje een lange tijd niet kunnen lopen, om precies te zijn dertien jaar. Al die tijd was zij aan een rolstoel gekluisterd. Uiteindelijk kwam ze onder behandeling van ene Dr. Immink. Op een gegeven moment vroeg hij haar hem een arm te geven en te gaan lopen. Eerst op de gang en daarna buiten. Buiten schijnt de dokter toen gezegd te hebben "De rolstoel blijft hier, u kunt met uw man voorzichtig naar huis lopen!" Het nieuws dat Marritje lopend naar huis kwam snelde hen vooruit en toen zij bij hun woning aan het Boomgaardspad aankwamen had zich reeds een oploopje van nieuwsgierigen verzameld. Het mirakel heeft zelfs de krant gehaald. De rolstoel heeft zij nadien nooit meer hoeven te gebruiken.

Echtgenoot Theodorus Boots overleed op 21-01-1957 te Zaandam op de leeftijd van 83 jaar. Marritje stierf daags voor Kerstmis op 24-12-1960 in het bejaarden-tehuis te Zaandam.

Enkele regels van het bidprentje luiden: "En zoals de herders in de Kerstnacht Jezus zochten, zo ging moeder heen, om het Kerstfeest in de hemel te vieren." Zoon Freek Higler huwde op 23-08-1928 te Zaandam met Elisabeth Huberta Schaar, geboren op 30-11-1904 en overleden 21 juli 1990 in Zaandam.

Op 27 december 1982, daags na Kerstmis stierf Freek op de leeftijd van 79 jaar. Ik vond het eervol om samen met mijn vader, Freek op zijn laatste tocht te mogen vergezellen. Het was donderdag dertig december. Een rustige en zonnige winterse dag waarop zijn

Jan Fecken 1902-1983

Foto gemaakt bij Jan's eerst Heilige Communie

lichaam ter ruste werd gelegd op de begraafplaats "Zuiddijk" te Zaandam.

Uit het huwelijk van Freek en Elisabeth ontsproten drie kinderen, waarvan het tweede kindje, een zoon, levenloos werd aangegeven. Twee dochters Rie en Bertha zijn getrouwd en hebben ook al weer grote kinderen.

De oudste zoon van Hendrik Fecken en Marretje Calis was de al eerder genoemde Jan

VI.2.5.1.1. Johannes Fecken
 geboren Eemnes 28-08-1902
 overleden Eemnes 11-02-1983
 gehuwd Eemnes 10-05-1927 met
 Anna Maria Raven

Johannes Fecken, werd gedoopt met de namen Johannes Jacobus Roos, doopgetuigen Johannis Calis en Aagje Roos, zijn tante Aagje Fecken.

Jan huwde op 10 mei 1927 met de Eemnesserse Anna Maria Raven, geboren 28-02-1905. Zij was de dochter

van Elbertus Raven en van Alida Maria Nagel, inder-
tijd winkelierster te Eemnes. Jan en Anna kregen elf
kinderen.

Ik had het genoeg met deze familieleden nog kennis
te maken. Zij verschaften mij nuttige informatie over
hun leven.

Jan werkte aanvankelijk als timmerman bij de firma
Eggenkamp. Voor die firma werkte hij eens een jaar
lang aan de bouw van een huis in Bilthoven. Gedurende
de zomertijd reed hij op de fiets heen en weer door
de prachtige bossen van de Lage Vuursche. 's Winters
ging het over de rijwielpaden langs de groote weg.
Reisgeldvergoeding was er niet bij, evenmin een
werktijdvermindering. Het was eten en slapen thuis.
Op zijn huwelijksdag kon hij vol trots terug zien op
zijn eigen gemaakte eiken meubelstukken zoals een
dressoir, tafel, ledikant en linnenkast. De eerste
woning vonden ze op Stadwijk. Het was een aardige
woning maar wat vochtig. Als ze 's avonds in bed
lagen dan renden de ratten over de zolder. Kort na
hun huwelijk in 1927 werd de R.K. Kerk verbouwd. De
fa. Eggenkamp deed al het buitenwerk en het
binnenwerk deed de firma Groen. Groen polste Jan, die
inmiddels bij Cornelis Hoogeboom werkte, of hij er
voor voelde bij hem te komen werken. Hij wist dat Jan
wel eens met machines had gewerkt. Er werd dus weer
van baas veranderd. De machines die gebruikt konden
worden stonden bij ene De Jong in Blaricum. Nadat de
Eemnesser R.K. Kerk af was, vroeg De Jong of Jan hem
wilde helpen daar hij een zieke knecht had. De Jong
kon het uiteindelijk financieel niet bolwerken en
ging in 1932 failliet. Ondanks de crisistijd zette
Jan, geholpen door broer Jaap de zaak voort. Zo
begonnen zij als kleine ondernemers te werken in een
tijd van grote werkeloosheid. Door hard werken kwamen
ze vooruit, waarbij niet naar een uurtje meer of
minder werd gekeken. 's Avonds en 's zaterdags namen
ze geen vrijaf, dit om de kalmpjesaan beter lopende
zaak verder op te bouwen. In 1944 werden Jan en Jaap
Fecken eigenaar van wat nu "Houtindustrie Fecken
B.V." te Blaricum heet.

In 1930 werd hun huis Stadwijk geruild voor een huur-

Jaap Fecken en Gradda Loman

huis aan de Laarderweg 78. Kraanwater was er toen nog niet, men behielp zich met een regenwaterput waarop een pomp. Dat water was niet om te drinken, doch enkel om te schrobben. En kwam er onvoldoende regen dan zaten ze zonder drinkwater. Van de melkboer leende Jan dan een bus en die werd op de fietsstang heen en weer meegenomen naar Blaricum waar wel fatsoenlijk water was. Omstreeks 1933 kregen we pas een waterleiding, wat was dat een genot, aldus Jan.

In 1936 verhuisde het gezin naar de nieuwgebouwde woning Laarderweg 86d en de laatste jaren woonden Jan en Anna in een woning aan het Torenzicht, waar zij tot aan hun overlijden woonden.

VI.2.5.1.2.

Jaap Fecken

geboren Eemnes 10-02-1907

overleden Blaricum 23-03-1985

gehuwd Laren NH 01-08-1934 met

Gradda Loman

Jaap Fecken werd gedoopt als Jacobus Johannes. Hij

huwde op 01-08-1934 te Laren met de Blaricumse Gradda Loman, geboren 22-07-1911. Zij kregen vier kinderen. Jaap doorliep evenals zijn oudere broer Jan de vroegere ambachtsschool te Hilversum als leerling timmerman en ging als vijftienjarige knaap naar zijn eerste patroon in Laren. Voordat hij in militaire dienst ging wisselde hij nog enkele keren van baas, om, zoals hij zelf zei, het vak goed te leren. Na zijn militaire diensttijd heeft hij een jaar of vier in de bouw gewerkt alvorens ook hij bij De Jong, een timmermansbaas in Blaricum terecht kwam. Samen met broer Jan heeft hij vanaf 1932 geheel zelfstandig de timmermanswerkplaats met enige machines gaande weten te houden en later weten uit te bouwen. Mede omdat Jaaps vrouw uit een aannemersfamilie stamde, kregen zij in het begin toch regelmatig van die kant werk toegeschoven.

In 1968 is de zaak overgegaan in handen van een zoon van Jan en een zoon van Jaap.

Jaap Fecken 1907-1985

Foto gemaakt bij Jaap's eerste Heilige Communie

Haven Eemnes.

De schuit van Jan Huisman echtgenoot van Mien Fecken

Jaap was een enthousiast biljarter en hij was tot in 1944 verbonden aan de Blaricumse toneelvereniging. Verder speelde hij tot aan 1964 voor goedheiligman in zijn geboorteplaats Eemnes. Paardrijden vond Jaap leuk, maar toen ze Sinterklaas een keer per heli-copter wilden laten aankomen in Eemnes, heeft hij voor de eer bedankt!

De familie Fecken-Loman leerde ik pas kennen in de jaren tachtig toen zij een gerieflijk buitenhuisje aan de Vecht in Nigtevecht bezaten en ikzelf in de Horn en-Kuijerpolder te Nederhorst den Berg woonde. Het is best mogelijk dat Jaap en ik zonder het te beseffen eens tegenover elkaar in de Vecht hebben zitten vissen!

Hun eigenlijke domicilie was hun geliefde dorp Blaricum alwaar zijn vrouw nog steeds woont.

Het echtpaar Dirk Fecken en Hendrika v.d. Schuur (V.2.5.2.) kreeg 7 kinderen, 6 dochters en een zoon.

De meisjes waren:

VI.2.5.2.1. Wilhelmina Catharina Fecken
 geboren Eemnes 22-04-1899
 overleden Utrecht 15-03-1977
 I gehuwd Eemnes 02-10-1925 met
 Joh. Hermanus Krijnen
 II gehuwd Eemnes 22-05-1929 met
 Jan Daniël Huisman

VI.2.5.2.2. Catharina Wilhelmina Fecken
 geboren Eemnes 28-06-1900
 overleden Utrecht 26-05-1973
 Gehuwd Utrecht 13-04-1926 met
 Johan Stoové

VI.2.5.2.3. Johanna Maria Fecken
 geboren Eemnes 25-06-1901
 overleden Laren (NH) 05-05-1979
 gehuwd Eemnes 21-10-1921 met
 Wilhelmus Johannes van Zomeren

Jo of Jansje, zoals ze genoemd werd, was er een van
een tweeling. Haar zusje Agatha stierf kort na de
geboorte (VI.2.5.2.4.)

VI.2.5.2.5. Hendrica Fecken
 geboren Eemnes 07-07-1905
 gehuwd Eemnes 24-09-1929 met
 Cornelis Grob

VI.2.5.2.7. Maria Fecken
 geboren Eemnes 14-08-1909
 overleden Hilversum 31-12-1974
 gehuwd Eemnes 30-04-1935 met
 Lambertus de Jong

De enige zoon van Dirk en Hendrika was:

IV.2.5.2.6. Johannes Albertus Fecken
 geboren Eemnes 18-05-1907
 gehuwd Naarden 06-05-1936 met

Louisa Johanna Klinkenberg

Jan, mijn vader werd geboren in het "Hoge Huis" in de Kerkstraat, toen nr. 120. Direct na de lagere schooltijd, het was 1919, ging mijn vader werken als tuinjongen op de buitenplaats van de heer "Nienaber" te Laren, op het Laarderhoogt. Zijn tweede baas was de aannemer "Kees de Boer" in Laren. Vader verdiende als

*Rechts: Johannes Albertus Fecken 1907-1988
Gestuurd uit Waalsdorp aan zijn neef Jaap Fecken
(foto uit 1927)*

vijftienjarige jongen f 16,-- en was 's zaterdagsmiddags vrij. Op zijn verjaardag kreeg hij van "Kees de Boer" een stuk timmermansgereedschap en met de Laarder kermis kreeg vader drie middagen vrij en f 2,50 voor vertering. 's Middags zat vader mee aan tafel en gebruikte gelijk met de familie De Boer de maaltijd. Zeer tot zijn spijt kreeg hij aan het begin van de crisistijd ontslag. Zijn liefde voor het tuinieren en timmeren heeft hij verder zijn leven lang behouden. Vele werkgevers volgden in evenzo vele vakrichtingen, tot aan zijn pensionering. Het mag gezegd worden, wat mijn vader ook deed, hij werkte met overgave en was daarbij altijd zeer serieus en precies. Over de mobilisatie- en oorlogstijd wil ik hier maar niet uitwei-

Johannes Albertus Fecken 1907-1988 met Wies Klinkenberg 1912 verlovingsfoto

den, maar het was een tijd van kommer en kwel.
Op 06-05-1936 huwde mijn vader met de Naardense en Nederlands Hervormde Louisa Johanna Klinkenberg. Mijn ouders woonden gedurende de oorlogsjaren in de vesting Naarden en vanaf 1977 buiten de vesting in het tuindorp Keverdijk. Uit hun huwelijk kregen zij elf kinderen, die allen Nederlands Hervormd werden gedoopt, zodat er nu ook een niet-katholieke tak Fecken is.

De herinnering aan mijn dierbare vader is die van een vader die leefde voor zijn gezin. Een in vele opzichten ruim denkend iemand zonder zijn principes overboord te gooien. Een man die veel om de natuur gaf en graag op de vrije zondagochtend een wandeling of fietstocht in ons mooie "Gooi" ondernam. Met bijzondere interesse volgde hij de veranderingen aan de IJsselmeerkust. De wording van de polder Zuidelijk Flevoland en later de rijksweg om de vesting Naarden en de realisering van het Naarderbos. Zoals vader en ik vroeger op mooie zondagochtenden lopend langs de IJsselmeerkust tuurden over het water naar de einder, zo weet ik nu dat vader rust op grond onttrokken aan de zee.

Vader stierf door pure ouderdom op 81-jarige leeftijd op 6 augustus 1988 en vond zijn laatste rustplaats op "Ölandhorst" te Lelystad.

Wim Fecken

Genealogie Familie Suijk/Suik

De heer K. Suijk Jr. uit Heiloo, lid van de Historische Kring Eemnes, heeft onze bibliotheek een exemplaar geschonken van zijn boek:

"Aanzet tot de genealogie van het geslacht Suijk, Suijk, Suik" met stamboom

Het boek heeft 118 bladzijden en de heer Suijk behandelt eigenlijk vier stambomen:

1. stamboom van de tak Suijk uit Ermelo;
2. stamboom van de tak Suijk en Suik uit Eemnes;
3. stamboom van de tak Suijck uit Harderwijk;
4. stamboom van de tak Suijck uit Amersfoort.

Na een uitgebreide inleiding komen de vier stambomen aan de orde. Het boek is geïllustreerd met een aantal overzichten, foto's en oude prenten.

Als u wel eens zou willen weten hoe zo'n familieboek er uit ziet, kunt u het lenen in onze bibliotheek.

Voor eventuele informatie kunt u terecht bij de schrijver:

K. Suijk Jr.
Groot Barlaken 76
1851 GD Heiloo
tel. 072-331665

Schenkeningen aan H.K.E.

- Mevrouw Ruizendaal-Schotsman
Torenzicht 100 Eemnes,
prachtige foto van de afgebroken boerderij
Wakkerendijk 280-286 (naast viaduct)
- Bidprentjes ontvingen wij van
H.C. Eek, Torenzicht 4, Eemnes

Hiervoor onze hartelijk dank.

Wie doet er mee?
Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin

geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

_____ . _____

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849
is bezig met:

- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes
- _____ . _____

Jaap v.d. Woude, Jonneveen 25, Eemnes, tel. 13701
is bezig met:

- de geschiedenis van de RABO-vbank Eemnes, Gevraagd o.a. foto's, knipsels uit kranten en ander RABO-materiaal
- _____ . _____

Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes, tel. 89367
is bezig met:

- de uitwerking van het armenboek van de gemeente Eemnes (1637-1768)
- _____ . _____

Bertie van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes tel. 14689

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849

zijn bezig met:

- de familie Snel in Eemnes.
Gevraagd o.a. familieverhalen, foto's, familieberichten
 - de familie Van Beijeren in Eemnes.
Gevraagd p.a. familieverhalen, foto's, familieberichten
- _____ . _____

Wim Fecken, Julianaweg 26, Kortenhoef, tel. 035-60226

is bezig met:

- Eemnes in de Franse tijd (1800-1815)
- _____ . _____

Livia Lankreijer, Aartseveen 94, Eemnes, tel. 89198

is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dat kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Wiebe van Ijken, tel. 89367

Bertie van Wijk-Blom, tel. 14689

Henk van Hees, tel. 89849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.
-

Bep (G.L.) de Boer, Ericaweg 58, Laren, tel. 15732
is bezig met:

- de zouaven tussen Vecht en Eem. Dus uit de plaatsen Baarn, Blaricum, Bussum, Eemnes, Hilversum, Laren NH, Loosdrecht, Naarden, Nederhorst den Berg, Soest en Weesp.
Gevraagd verhalen over deze zouaven, fotomateriaal om na te maken, bidprentjes, brieven, dagboeken etc.
Alles wordt te leen gevraagd om het te kopieëren
-

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes tel. 89763
is bezig met:

- veldwachters en politie-agenten van Eemnes.
Gevraagd namen en verhalen over het werk van deze mensen
-

Harry v.d. Voort, Wandelpad 62, 1211 GP Hilversum
tel. 035-47609

is bezig met:

- de familie Groen in Eemnes
Hij zoekt speciaal informatie over huizen en andere bouwwerken die ontworpen zijn of waar aan gewerkt is door Bertus Groen, Jan Groen of Jaap Groen.
-

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes tel. 89763
is bezig met:

- alles wat te maken heeft met paviljoen 'Larenberg' te Laren NH.
-

TVE (Tussen Vecht en Eem) activiteiten

In januari 1991 begint de cursus "Historisch Onderzoek". In vijf bijeenkomsten zullen de volgende onderwerpen aan de orde komen:

Wat is geschiedenis?

Uiteenzetting over begrip "geschiedenis" en het tot standkomen van een historisch onderzoek;

Bronnen van de geschiedenis.

Bespreken van de bronnen van de geschiedenis (primaire, secundaire bronnen, archiefonderzoek, literatuuronderzoek);

Indelingen in de geschiedenis

Soorten geschiedenis, onder andere lokale en regionale geschiedenis;

Wetenswaardigheden

Informatie over vindplaatsen, bibliografieën, bronnen-uitgaven, verzamelwerken, tijdschriften en verenigingen in het bijzonder met betrekking tot de regio.

Een en ander toegelicht met dia's en voorbeelden die betrekking hebben op de Gooise geschiedenis.

Voor deze cursus is geen specifieke voorkennis vereist. Ieder die belangstelling heeft voor de Gooise geschiedenis en graag zelf historisch onderzoek wil doen is welkom.

De kosten bedragen ongeveer vijftientig gulden.

De cursus zal gegeven worden door Mevrouw Drs.

M.W.J.L. Boersen, bestuurslid van Tussen Vecht en Eem.

De cursus wordt gehouden in het Goois Museum te Hilversum.

Belangstellenden kunnen zich schriftelijk of telefonisch aanmelden bij Mevrouw M.W.J.L. Boersen,

Anna Paulownalaan 5,

1412 AK Naarden

tel. 02159-46926

